

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX Nr. 421

Vineri 3 mai 1957

4 PAGINI 25 BANI

LA MAREA DEMONSTRAȚIE DE 1 MAI

Alături de oamenii muncii, pionierii din întreaga țară au participat cu însuflețire la marea demonstrație de 1 Mai. Cântând, fluturând în aer stegulele și flori, cârți și caiete, baloane colorate și jucării, ei și-au exprimat bucuria de a trăi în țara noastră liberă, care le asigură o copilărie senină și fericită.

In clișeu: pionierii din Capitala în fața tribunului.

Să-i ajutăm pe elevi să-și aleagă drumul în viață

În multe familii, nici nu a apărut copilul pe lume și părinții i-au și croit profesia. Tatăl vrea ca viitorul urmaș să fie doctor, mama îl vede mare picior, iar dacă mai e și o bunică, aceasta vrea ca nepotul să fie literat sau profesor.

Unii părinți vor ca urmașii lor să ajungă ceea ce au vădit, dar n-au putut ei să ajungă. Alții doresc ca fiul să le continue profesia, iar la cei mai mulți dorințele sunt determinate de curentul modei: sint apreciați la un moment dat inginerii, medicii etc., atunci părinții vor ca liii lor să devină ingineri sau medici, indiferent dacă ei au sau nu înclinații reale pentru aceste profesii.

Alegerea justă a profesiei are o importanță foarte mare atât pentru dezvoltarea fiecărui individ în parte, cât și pentru societate. Într-un fel se dezvoltă omul într-o activitate pentru care el are aptitudinile și interesele și în alt fel într-o activitate față de care nu simte nici o atracție. O astfel de activitate nepotrivită nu captează niciodată toate interesele omului, nu angajează întreaga lui personalitate.

Orientarea tinerilor spre profesia potrivită este o importantă sarcină socială. Școala are datoria să-i ajute pe elevii ei să-și aleagă drumul cel mai indicat. Tocmai de aceea, îndrumarea profesională a elevilor este una din cele mai importante sarcini ale pedagogicului.

Procedee de îndrumare și orientare profesională sint multiple și va-

riate. La baza tuturor acestor procedee stă însă o cerință unică, de a cărei îndeplinire depinde în întregime succesul muncii de îndrumare. Este vorba, anume, de cunoașterea de către pedagog a nevoilor societății noastre, ale statului nostru, ale intereselor, aptitudinilor și înclinațiilor fiecărui elev în parte. Numai sprijinindu-se pe o asemenea cunoaștere poate desășura pedagogul cu succes munca atât de complexă și de plină de răspundere a îndrumării profesionale a elevilor.

Mărturisirea pe care o face scriitorul Cezar Petrescu în articolul „Cum am devenit scriitor”, publicat recent, arată ce rol holărilor poate juca un pedagog atunci cînd știe să sprijine nu de formă, ci cu adevărat, talentele elevilor săi. Recunoștința cu care vorbește scriitorul despre interesul pe care i l-a purtat profesorul de literatură Nicolae Apostol, despre munca asiduă la care l-a îndemnat acesta arată că pedagogul poate ajunge cu adevărat un călăuzitor în alegerea drumului vieții.

Astăzi, în școala noastră nouă, profesorul are condiții neasemuit mai bune decît în trecut pentru a cunoaște aptitudinile și talentele elevilor săi. Munca practică, activitățile în cercuri, excursiile în producție, participarea la activitatea productivă în industrie și agricultură deschid în fața elevilor o rînzoritură largă și dau totodată profesorului posibilitatea să-și cunoască mai bine elevii, să-i orienteze mai just. Contactul direct cu masinile, cu muncitorii, cunoașterea concretă a tehnicii industriale, a dezvoltării rezerve plantelor și animalelor trezesc la elevi nu numai interes, dragoste și considerație pentru oamenii muncii, ci și dorința de a participa ei înșiși la uriașa muncă ce se desășoară în toate sectoarele economiei noastre naționale.

Cînd nu sint îndrumați sau cînd

sînt îndrumați formal, tinerii absolvenți ai claselor a VII-a sau a X-a ezită în fața altor drumuri pe care ar putea să pășească și, fără să mai lîină seama de ceea ce pot, urmează orbeste impulsul dat de părinți, sau pornesc pur și simplu la întâmplare. Așa se explică faptul că mulți tineri care manifestați o preciepere și o dragoste deosebită pentru munca practică în industrie și agricultură sînt silii și între în școlile medii, unde își pierd timpul în zadar, în loc să fie îndrumați spre școlile profesionale și tehnice, care le-ar putea dezvolta capacitățile creatoare. Așa se explică și faptul că la examenele de admitere ce s-au ținut, de pildă, la institutelor politice din țară, în anii trecuți, unii candidați au lîut nota 5 la limba romînă și 2 la matematică. Așa dar, ei ar fi putut face cu succes studii umaniste, în timp ce au căzut la examenele instituțiilor care pregătesc inginerii.

Se întîmplă de multe ori ca unii tineri, cu înclinații reale pentru o profesiune sau alta, să respingă această profesiune din cauza unor idei preconceptuate ale părinților. Sint, de asemenea, mulți copii care se îndreaptă către anumite profesii fiind atrași numai de numele acestora, fără să le cunoască conținutul. Pedagogul trebuie să ducă o muncă atentă și pînă de răbdare pentru înlăturarea acestor atîndiri greșite.

Pentru a asigura succesul muncii de îndrumare profesională, pedagogii trebuie să lămurească părinții, arătîndu-le importanța deosebită pe care o are alegerea justă a profesiei copilului lor, ajutîndu-i să aibă o poziție înțelegătoare, să nu ia în gîmă această problemă, orientîndu-se numai după propriile lor dorințe.

În statul nostru de democrație populară industria, agricultura, instituțiile culturale se dezvoltă într-un ritm pe care ce l-au cunoscut nicio-

dată în trecut. Tineretului trebuie să i se arate aceasta, el trebuie să cunoască toate drumurile care i se deschid pentru a-și putea alege în mod chibzuit viitoarea profesie. Pentru aceasta, este necesar ca învățătorii și profesorii să popularizeze în rînzoriturile elevilor lor școlile și facultățile care pregătesc cadre pentru diferitele sectoare ale economiei și culturii, să le arate concret care este profilul acestor școli și facultăți, ce calitate se cere pentru a le urma cu succes, ce perspective deschid acestea.

Totodată, profesorii trebuie să țină seama de faptul că o mare parte a absolvenților școlii de 10 ani trebuie îndrumați spre munca direct productivă în industrie și agricultură. Rezultate bune dau, în această privință, întîlnirile între elevi și muncitorii înrași, vizitele în uzine și fabrici, la S.M.T.-uri, la gospodăriile agricole colective și de stat.

Dar este vorba, aici, nu numai de muncă în rînzoriturile elevilor, ci și de o activitate susținută în mijlocul părinților, spre a-i ajuta să înălture vechi și înrădăcinată prejudecata cu privire la munca fizică. Mai sint mulți părinți care socotesc că numai învățămîntul superior poate deschide liilor lor drumul spre o carieră frumoașă. Ei trebuie ajutați să înțeleagă că uzina, întreprinderea industrială sau agricultura deschide deopotrivă cu facultatea, drumul unei activități nobile și creatoare, care îngăduie și dezvoltarea deplină a înclinațiilor individuale, și slujirea cu devotament a patriei.

Să îndrumăm astfel pe elevii noștri, astfel fiecare din ei să pornească pe drumul cel mai potrivit, care să-i dezvolte cel mai bine personalitatea și să-l facă să muncească cu dragoste, cu preciepere și cu entuziasm, să-l ajute să dea o contribuție cît mai valoroasă la munca constructivă a întregului popor.

profesor, care e discutată și exemplificată punct cu punct; în alte cazuri, schema poate fi elaborată pe parcursul lecției, pe baza discuției, și apoi discutată și exemplificată; în sfîrșit, în alte cazuri schema apare ca un rezultat final al întregii lecții de sinteză. Profesorii au aci largă posibilitatea de muncă didactică creatoare.

Lecțiile de sinteză prezintă însă și unele pericole, care în cadrul ședinței au fost dezvoltate cu multă pătrundere de prof. Gh. Gufu și directoroarea adjunctă M. Gingavici. Temele largi, cuprinzătoare, pot duce uneori la neglijarea unor probleme, elevii ajungînd să memoreze generalități, formule goale de conținut. Acest pericol trebuie evitat printr-o continuă referire la materialul faptic pe baza cîruia s-a ajuns la generalizări și prin folosirea cît mai largă a exercițiilor practice.

Consiliul pedagogic a avut în vedere și măsurile care trebuie luate pentru înlăturarea suprapînzării elevilor prin coordonarea temelor care li se dau pentru acasă. S-a arătat că aici au un rol de seamă dirigînții, care acum mai mult ca orîndă trebuie să vegheze ca volumul temelor date în fiecare zi elevilor să nu întrecă puterea lor de muncă.

Concluziile trase de directoroarea școlii, tov. I. Benari, au pus accentul pe caracterul creator pe care trebuie să-l aibă munca profesională în această perioadă și au scos în evidență sarcinile concrete ale cadrelor didactice, în special în ceea ce privește ajutorul pe care trebuie să-l acorde elevilor în vederea organizării studiului individual.

Cadrelor didactice au plecat de la această ședință înarmate cu îndrumări necesare realizării cu succes a lecțiilor de sinteză.

M. ȘTEFANESCU

Ziua presei comuniste

La 5 mai anul acesta se împlinește 45 de ani de la apariția primului număr al „Pravdei”, cel dintîi ziar comunist de masă din Rusia, fondat din inițiativa și pe baza indicațiilor lui V. I. Lenin.

Ziua apariției „Pravdei” a devenit o zi de sărbătoare a tuturor oamenilor muncii, ziua presei comuniste și progresiste din întreaga lume. Presa comunistă constituie pentru partidul marxist-leninist al clasei muncitoare din toate țările o puternică armă combativă, cel mai bun mijloc de legătură cu masele largi ale celor ce muncesc și de conducere a poporului.

Sarcinile presei comuniste au fost definite în chip genial de V. I. Lenin. Marea învățator al proletariatului internațional a numit ziarul comunist un propagandist colectiv, un agitator colectiv și un organizator colectiv al maselor. Forța presei comuniste rezidă în legătura ei permanentă cu poporul, în priceperea ei de a discuta zi de zi cu oamenii muncii, de a duce în masa cuvîntul partidului, de a exprima interesele maselor și a răspunde cerințelor lor, de a mobiliza poporul în jurul partidului clasei muncitoare. Prin intermediul presei comuniste partidele marxist-leniniste cunosc nevoile maselor populare, experiența lor neprețuită și învață din tezaurul de experiență al oamenilor muncii.

Presă sovietică reprezintă un luminos model de legătură indisolubilă cu poporul. Păstrînd profund în viața poporului, presa sovietică are un rol activ în îndeplinirea marilor sarcini ale cîmănelor, în desășurarea vieții spirituale a oamenilor sovietici și în stîlul lor de muncă, în formarea profilului moral al omului înaintat al societății comuniste. În paginile presei sovietice — și după exemplul ei și în paginile presei comuniste și muncitorești din țările de democrație populară și din țările capitaliste — își spun cuvîntul și fac schimb de experiență oamenii muncii, activiștii muncitorești. Prin paginile ziarelor comuniste sint scoasă la iveală și transformate într-un bun al maselor largi de oameni ai muncii pînzile muncii, ingineri, tehnicieni, învățători și profesori, savanți etc.

Odată cu răspîndirea experienței înaintate presa comunistă duce o luptă necrutătoare împotriva lipsurilor care se manifestați în activitatea organizațiilor de partid, economice și de stat. Îndreptînd focul criticii împotriva ceea ce este vechi, perimat, dăunător, zărele comuniste netezesc neobost drumul pentru tot ce este nou, înaintat, pozitiv, folositor cauzei construirii socialismului.

Un rol uriaș îndeplinește presa comunistă în înfațurarea sarcinilor partidului pe frontul ideologic. Dugmanii a oricăror manifestări de dogmatism și șablonism, a încercărilor de revizuire a marxism-leninismului, a confuziilor și dezorientării, presa comunistă apără cu

fermitate puritatea teoriei marxist-leniniste, luptă împotriva încălțării normelor leniniste ale vieții de partid și a principiilor moralei comuniste, luminează calea oamenilor muncii spre socialism.

Legea supremă a presei comuniste este conducerea ei de către partid. Oamenii muncii vād în conducerea de către partid a presei garanția că ea este cu adevărat în slujba maselor populare, că lupta ei este menită să asigure satisfacerea intereselor fundamentale ale poporului.

În țara noastră presa comunistă s-a călăuzit și se călăuzește în permanență după indicațiile geniale ale lui V. I. Lenin și după experiența glorioasă a presei sovietice și în primul rînd a „Pravdei”. Pentru Partidul Muncitoresc Român presa noastră comunistă, în frunte cu „Șcintela”, constituie cea mai eficace armă de educare economică și ideologică a poporului, de organizare și mobilizare a oamenilor muncii în lupta pentru construirea socialismului.

Presă noastră a adus o însemnată contribuție în înfațurarea marilor realizări obținute de poporul nostru muncitor pe drumul făuririi

bazel economice a socialismului în Republica Populară Romînă. Ea a contribuit la ridicarea nivelului de conștiință al oamenilor muncii, la întrodugerea și răspîndirea experienței avansate în industrie și agricultură, la înfațurarea sarcinilor revoluției culturale.

Cea mai bună recunoaștere a marilor merite ale presei noastre comuniste în construcția socialistă o constituie autoritatea și dragostea de care se bucură zărele noastre centrale și locale în rînzoriturile maselor populare de la orașe și sate. Oamenii muncii prețuiesc principialitatea presei noastre, respectul ei pentru adevăr, combativitatea ei în lupta împotriva dușmanului de clasă.

O contribuție de mare preț a adus și aduce presa noastră la lupta pentru deslinderea situației internaționale, pentru crearea unei atmosfere de încredere și colaborare între state, indiferent de orînduirea lor socială, pentru apărarea păcii în întreaga lume.

„Șcintela” și întreaga presă comunistă din patria noastră militează neobost pentru continua întărire a comunității țărilor socialiste, a relațiilor de tip nou care s-au stabilit în cadrul lagărului socialist-principiului internaționalismului proletar. Zi de zi, „Șcintela” și-a adus contribuția în organizarea schimbului de experiență între partidele comuniste și muncitorești, în întărirea solidarității internaționale a clasei muncitoare. Lupta organelor centrale al Partidului Muncitoresc Român pentru apărarea marxism-leninismului împotriva revizionismului și oportunistilor se bucură de sprijinul unanim al comunistilor și al tuturor oamenilor muncii din țara noastră și a că-

Prietenie trainică între popoarele romîn și german

La invitația guvernului R. D. Germane, o delegație guvernamentală și de partid a R. P. Romîne, sub conducerea tov. Chivu Stoica, președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, a vizitat, între 24 și 28 aprilie 1957, Republica Democrată Germană. Cu acest prilej au avut loc tratative între delegațiile guvernamentale ale celor două țări ale noastre, precum și discuții între delegațiile Partidului Muncitoresc Român și Partidului Socialist Unit din Germania, care s-au încheiat cu deplin succes.

Rezultatele tratativelor au fost conștințite în cele două documente semnate la sfîrșitul discuțiilor: Declarația comună a guvernului R. P. Romîne și a guvernului R.D. Germane și Declarația comună a Partidului Muncitoresc Român și a Partidului Socialist Unit din Germania.

Schimbul de vederi și tratativele, care s-au desășurat într-o atmosferă cordială și prietenească, au arătat o deplină unitate de vederi în toate problemele discutate. O deosebită atenție au acordat cele două părți analizării situației internaționale. Guvernele R.P.R. și R.D.G. și Partidul Muncitoresc Român și Partidul Socialist Unit din Germania pornesc, în analiza situației internaționale, de la aprecierea că raportul de forțe în lume s-a schimbat în favoarea forțelor păcii, democrației și socialismului. Influența forțelor păcii și socialismului

asupra întregii vieți internaționale este în continuă creștere.

Lagărul socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, acționează în mod consecvent pentru deslinderea încordării internaționale și statornicirea unor relații de încredere și colaborare pașnică între state.

Cercurile imperialiste agresive, care nu se împacă însă cu perspectivele întrecerii pașnice între sistemul socialist și cel capitalista, și-au intensificat în ultimul timp acțiunile lor de subminare îndreptate împotriva păcii și slăbirii încordării internaționale.

Imperialismul american se amestecă în mod grosolan în treburile interne ale popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu, agrăvind situația în această parte a lumii. Doctrina Eisenhower constituie cea mai mică expresie a politicii S.U.A. de înrobire a popoarelor arabe, de amenințare a securității tuturor popoarelor lumii, de agravare a situației internaționale. Guvernele R. P. Romîne și R. D. Germane declară că menținerea și consolidarea păcii în Orientul Apropiat și Mijlociu cer respectarea suveranității și independenței popoarelor arabe, inclusiv a dreptului acestor popoare de a dispune ele însele de bogățiile țărilor lor. Ele își exprimă dorința de a dezvolta mereu relațiile de colaborare cu țările arabe, pe bază de egalitate în drepturi și de avantaj reciproc.

Delegațiile celor două țări au constatat unitatea deplină de ve-

deri în ce privește atitudinea față de rebeliunea contrarevoluționară din Ungaria. Zdrobirea rebeliunii contrarevoluționare de către forțele sănătoase ale poporului maghiar, cu ajutorul frățesc internaționalist al Uniunii Sovietice, constituie un succes al lagărului socialist, o puternică dovadă a țării acestui lagăr, a unității țărilor socialiste.

Realizarea acestor proiecte, care duc la o nouă odihnă și scînzări Europoi și ar da naștere la noi pledici în ceea ce privește unii stat germani uniți și progresiști.

Guvernele și popoarele R. P. Romîne și R. D. Germane se pronunță cu hotărîre împotriva politicii cercurilor imperialiste agresive, în frunte cu cele americane, de pregătire a unui război atomic. Cele două guverne consideră că eforturile tuturor statelor și în primul rînd ale celor care dispun de arma

(Continuare în pag. 4)

LECȚIILE DE SINTEZĂ

Acum câteva zile, la școala medie nr. 1 „N. Bărbătescu” din București a avut loc o ședință a consiliului pedagogic dedicată unei probleme de care cadrele didactice sint preocupate în cea mai mare măsură în această etapă a anului școlar: problema lecțiilor de sinteză care vor avea loc după parcurgerea materiei prevăzute în programe. În prealabil, această problemă fusese discutată în comisiile metodice și în cercurile pedagogice de specialitate.

În consiliul pedagogic, discuțiile au fost purtate pe baza referatului prezentat de tov. Mihail Bărbătescu, Profesorul de diferite specialități au arătat felul în care se pregătesc pentru lecțiile de sinteză pentru a asigura o cît mai completă și mai temeinică recapitulare a materiei. Referatul și discuțiile au ajutat la clarificarea multor chestiuni privind planificarea și metoda lecțiilor de sinteză.

Dintre acestea, un mare interes l-a stîrnit problema regrupării materiei, necesară pentru a se stabili relații noi între cunoștințele însușite de elevi în timpul anului școlar, precum și pentru sintetizarea acestor cunoștințe. Respingînd opinia că sinteza trebuie neapărat realizată în ordinea capitolelor din program, o serie de profesori au arătat în ce fel trebuie să selecteze și să structureze cunoștințele esențiale din curs, ținînd seama de specificul obiectului și de nivelul clasei. Să urmăm, de exemplu, felul în care prof. M. Bărbătescu a planificat cele cinci lecții de sinteză la limba și literatura romînă, pe care le va ține în clasă a VIII-a. El a avut în vedere faptul că în clasă a VIII-a se însușesc noțiunile de teorie a literaturii necesare pentru studiul istoriei literaturii în anii următori. Prima lecție de sinteză, intitulată „Literatura —

ogîndire a vieții prin imagini”, are scopul de a trece în revistă unele probleme de bază ale teoriei literaturii și, în special, cea a funcției sociale a literaturii. A doua lecție, cu tema „Genurile literare în creația poetică orală”, oferă elevilor posibilitatea de a recapitula caracteristicile creației literare și a aplica cunoștințele lor despre genurile literare la studiul creațiilor populare. Următoarele trei lecții sint dedicate unei analize mai amănunțite a genurilor literare, studiate de dată anterioară în legătură cu creația culturală, urmîndu-se în mod concret felul în care se aplică cunoștințele de teorie a literaturii la fiecare gen literar. Astfel, la lecția „Genul liric” se va analiza poezia „Trecu-ai anii” de M. Eminescu; în cadrul analizei, pornindu-se de la faptul că poezia este un sonet, se vor aminti toate formele fixe de poezie studiate de elevi. Tot astfel s-a ales cîte o operă reprezentativă și pentru celelalte lecții dedicate genurilor literare.

Si alti profesori de la această școală au realizat o grupare nouă și interesantă a cunoștințelor. De pildă, tov. L. Costăchescu, care predă literatura romînă la clasa a VII-a, a ales tema cuprinzătoare ca „Influența creației populare în operele clasicei literaturii noastre”. Tov. E. Gregorian, profesor de geografie, a stabilit, printre altele teme de sinteză, și tema „Din-nărea și importanța și pentru țara noastră”. Tov. A. Grigoriu, profesor de istorie, va studia, cu elevii săi din clasa a X-a, în cadrul unei teme speciale, „Relațiile romîno-ruse de-a lungul veacurilor”. Tov. Victoria Alătescu va repeta cu elevii din clasa a IX-a tema „Procese psihice ca reflectare a lumii materiale” etc.

Se înțelege că o asemenea reș-structurare a materiei dă o notă de nouitate lecțiilor de sinteză. Avem

însă dreptul de a introduce în aceste lecții și cunoștințe noi? Discuțiile au arătat că, în general, trebuie evitată încălcarea lecțiilor de sinteză cu cunoștințe noi; există totuși cazuri cînd unele adăosuri de cunoștințe sînt necesare pentru ca elevii să fie puși la curent cu datele noi apărute în domeniul respectiv. Astfel, la una din lecțiile de sinteză de literatură romînă în clasa a X-a se vor ocupa unele cunoștințe noi pe baza volumului „Studii literare” de G. Brăteanu apărut în „Biblioteca școlară” a Editurii Tineretului. Totodată profesor P. Petrescu a arătat că la geografie trebuie de asemenea aduse unele informații noi, impuse de prețurile rapide din țara noastră și din celelalte țări ale lagărului păcii.

O problemă mult discutată în consiliul pedagogic a fost cea a metodicii lecțiilor de sinteză. Desigur, toți profesorii au fost de acord că nu poate exista un șablon al lecției de sinteză. Planul poate avea nenumărate variante, în funcție de specificul obiectului și al temei stabilite, de nivelul elevilor. Tov. prof. M. Bărbătescu a arătat că își structurează lecțiile de sinteză la clasa a X-a în felul următor: elevii cunosc din timp tematica lecției și primesc indicații asupra modului în care trebuie să se pregătească pentru fiecare problemă din această tematică, asupra punctelor pe care trebuie să le trateze. Lecția începe prin verificarea modului în care și-au alcătuit punctajul cliții elevi. Este urmărîtă apoi trăsura fiecărei probleme în parte, dîndu-se care probleme trage concluzii. Ultimele zece minute sint rezervate îndrumării date elevilor în vederea lecției următoare de sinteză. Alți profesori au expus planurile unor lecții de sinteză bazate pe exerciții, pe experiențe, pe compuneri etc. S-a arătat că, în unele cazuri, se poate porni de la schema dată de

Părinții alături de pedagogi

Sintem în perioada finală a anului școlar. Directorii școlilor, dirigînții, cadrele didactice se preocupă să asigure toate condițiile pentru buna pregătire și desășurare a recapitulării și a examenelor. În această privință are o mare însemnată acțiunea unică a tuturor factorilor care pot asigura succesul muncii elevilor.

Duminică dimineață. În sala de festivity a școlii medii nr. 22 „Gh. Lazăr” din Capitala e mare fortați. Din inițiativa comitetului raional P.M.R. „V. I. Lenin”, secția de învățămînt raională, în colaborare cu comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt, a invitat pe părinții elevilor, pe directorii școlilor și pe dirigînții pentru a se sfătui în vederea unei cît mai bune organizări a muncii elevilor, astfel încît anul școlar să se încheie cu succes. Peste 500 de părinți au răspuns acestei chemări.

Cu mult interes au ascultat părinții referatul „Școala și familia”, expus de tov. Alex. Ionescu, directorul școlii de 7 ani nr. 130. Acesta a arătat că, în

urma propagandei pedagogice desășurate de școlile din raion, tot mai numeroși sint părinții care veghează asupra felului cum învață și se comportă copiii lor, le urmăresc activitatea în școală și în afara de școală, le creează astfel condiții favorabile studiului, caută să le dezvolte dragostea pentru muncă, respectul față de profesori și de toate persoanele mai în vîrstă, alătudinea justă și prietenească față de colegi. Majoritatea părinților au înțeles că sarcinile educative ale părinților ar trebui să se realizeze permanent cu școala și ca o rezultate mai bune dacă aplică îndrumările ei.

Tov. V. Iliescu, șef secției de învățămînt a raionului „V. I. Lenin”, a arătat cum trebuie să-i ajute părinții pe copiii lor în această etapă a încheierii anului școlar. „Este foarte important — a spus tov. V. Iliescu — ca părinții să asigure respectarea de către copii a unui regim just de lucru, care să prevadă alt ore de învățămînt cît și ore de odihnă și de joc, pentru a se

preveni surmenajul și în același timp pentru a se asigura o pregătire cît mai temeinică în vederea încheierii cu succes a muncii desășurate în cursul anului.”

Luînd cuvîntul pe marginea expunerii ascultate, părinții au făcut numeroase observații și propuneri care pot constitui mult la îmbunătățirea muncii comune a școlii și familiei. Indiciul unei neajunsuri observate de ei în activitatea unor colective pedagogice, părinții au combătut în același timp cîtăre metode greșite (bătăia, alintarea etc) folosite în unele familii, precum și lipsa de interes pentru educația copiilor, manifestată în altele.

La sfîrșitul consfăturii s-a ales un colectiv de părinți care să ajute comisia permanentă de învățămînt a raionului în activitatea ei. Participanții la consfătură au asistat apoi la un variat și frumos spectacol prezentat de echipa artistică a întreprinderii „Mao-Tze-dun” și de orchestra Clubului muncitorilor din învățămînt.

Munca elevilor în această etapă

Ce arată vizitele la domiciliul elevilor

Tovarăşa Elena Dănilă, diriginta clasei a VII-a „B” de la școala nr. 26 din București, a înțeles bine că de felul cum este organizată munca elevilor sale în perioada sferștitului de an școlar depinde foarte mult calitatea pregătirii lor pentru examene. Conștientă de faptul că, luptind împotriva supraîncărcării elevilor, ea luptă în realitate pentru o însușire temeinică a cunoștințelor de către aceștea, ea se interesează îndeaproape de regimul de zi al elevilor în școală și acasă.

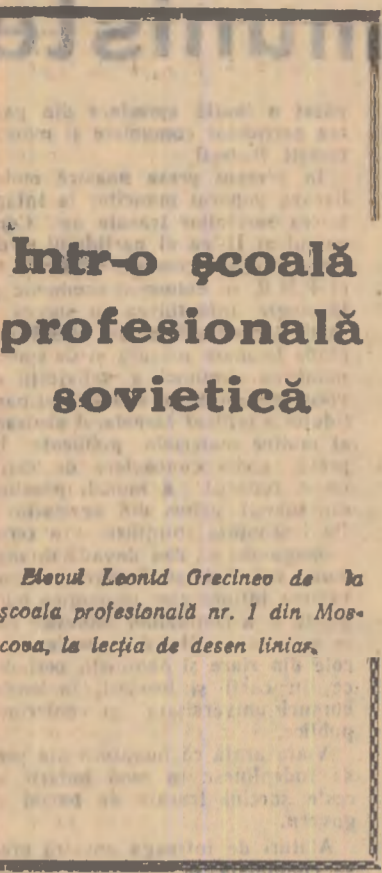
În discuțiile pe care le-a purtat cu colegile în cadrul consiliului pedagogic, ea și în ședințele ținute numai cu cadrele didactice care lucrează la clasa sa, tovarăşa Dănilă a insistat mult asupra necesității de a se doza just temele orale și scrise pentru a evita supraîncărcarea, cum să-și organizeze munca pentru a avea timp suficient și pentru învățat, și pentru odihnă, și pentru joacă.

Tovarăşa dirigintă a discutat și cu părinții, stărâind îndeosebi asupra importanței pe care o au organizarea și respectarea unui regim sănătos de muncă, asupra necesității de a nu împovăra pe copii cu muncă gospodărească, de a nu-i întrerupe de la învățatură. În același timp, diriginta a atras atenția părinților că au datoria să supravegheze copiii, să se asigure că ei urmează indicațiile școlii.

Tovarăşa Dănilă nu se mulțumește, însă, numai cu sfaturile date. În vizitele pe care le face la domiciliul elevilor, ea observă cu grijă cum se aplică sfaturile sale, cum sînt respectate măsurile stabilite în consiliul pedagogic.

Iată o parte din tovarăşa Dănilă vizitînd acasă pe două din elevii ei cu situație grea la învățatură, precum și o elevă foarte bună la studii, dar care stă tot timpul în casă. Învăță, scrie, desenează, face experimente la chimie, fără să iasă la aer niciodată, fără să se joace, fără să alege, fapt ce se reflectă bine pe obrazul palid al fetiței.

Vizitele acestea sînt pline de înțelegere pentru diriginta clasei a VII-a „B”. Ea observă cu satisfacție că părinții s-au străduit să creeze condiții favorabile pentru învățatură a fiicilor lor. Nu numai că nu le încarcă cu treburi gospodărești, dar le respectă cu sfințenie liniștea pentru studiu. În același timp, însă, diriginta își dă seama că elevii slabi la învățatură continuă să urmeze o cale greșită în pregătirea lecțiilor. În loc să învețe mai întâi lecția după

Elevul Leonid Graciov de la școala profesională nr. 1 din Moscova, la lecția de desen liniaz.

Elevul Leonid Graciov de la școala profesională nr. 1 din Moscova, la lecția de desen liniaz.

Raidul „Gazetei Invățămîntului”

Perioada în care ne găsim — perioada pregătirii pentru încheierea anului școlar și pentru examene — cere o concentrare maximă a eforturilor elevilor. La mai toate școlile au început lucrările scrise ale ultimului trimestru, ca și pregătirile pentru recapitularea finală a materiei.

Acum, în condițiile muncii intense a elevilor pentru încheierea cu succes a activității desfășurate de-a lungul întregului an școlar, grija pentru înlăturarea supraîncărcării trebuie să fie o preocupare de seamă a cadrelor didactice. Măsurile

pentru o temeinică recapitulare a materiei, pentru completarea și consolidarea cunoștințelor elevilor trebuie să se împletească strîns și continuu cu măsurile menite să asigure evitarea supraîncărcării. Numai astfel elevii vor avea condiții bune de pregătire a examenelor.

Ținînd seama de importanța pe care o are în această perioadă înlăturarea supraîncărcării elevilor, „Gazeta Invățămîntului” a cercetat această problemă în câteva școli. Publicăm mai jos o parte din constatările făcute.

Cum se ajunge la supraîncărcare

La școala medie din Medgidia, ca și la multe alte școli, supraîncărcarea elevilor prin temele pentru acasă se datorează atât lipsei de coordonare în sens activității profesorilor care predau la aceleași clase, cit și faptului că unii profesori măresc volumul temelor scrise prin includerea în aceste teme a unor chestiuni care le încarcă inutil.

Tov. Ion Ichimescu, de pildă, care este un bun profesor de matematică, obișnuiește să dea elevilor din clasa a VIII-a „B”, ca temă pentru acasă, să scrie în caietele de curat toate teoremele pe care le au de învățat. Este foarte bine că el acordă atenție înțelegerii și însușirii de către elevi a teoremelor, însă transcrierea lor în caiete nu contribuie la aceasta, de aceea nu este necesară, cu atât mai mult cu cît elevii pot copia teoremele din manual chiar înainte de a le studia. Rezolvarea unei probleme în care să se aplice aceste teoreme ar fi, desigur, mult mai utilă.

La fel stau lucrurile la desen. Profesorul care predă această disciplină a cerut elevilor, de curînd, să execute ca temă pentru acasă două plănșe care cuprîndeau construcția unei linii perbele, împărțirea unui unghi în mai multe părți egale, desenaarea unei piramide circulare de fierăstrău, a unui compas de grosime, precum și două desene decorative. Dacă o parte din acestea ar fi fost executate de elevi în timpul lecțiilor de desen și nu acasă, unde au avut de pregătit teme și la geometrie, geografie, chimie și limba latină, nu numai că s-ar fi evitat supraîncărcarea, dar s-ar fi ridicat și calitatea muncii profesorului de desen, care ar fi avut astfel posibilitatea să dea fiecărui elev, atunci cînd era necesar, indicații asupra desenului pe care trebuia să-l execute.

Nu numai de volumul temelor pentru acasă trebuie să ne ocupăm, ci și de conținutul lor, deoarece și acesta determină de multe ori supraîncărcarea elevilor. Se știe că temele pentru acasă constituie o parte integrantă a procesului instructiv-educativ, o continuare firească a procesului de pregătire a elevilor în cadrul lecțiilor. Îndeplinirea lor în mod just, într-un timp potrivit și fără un efort exagerat din partea elevilor este strîns legată de însușirea cunoștințelor în cadrul lecțiilor și depinde, de aceea, de calitatea acestora.

CORECTAREA CAIETELOR

Corectarea temelor efectuate de elevi acasă are o mare însemnătate. Ea ajută pedagogul să-și dea mai bine seama de calitatea cunoștințelor elevilor și să-i îndrumeze pentru aprofundarea problemelor pe care nu le-au înțeles.

În practică, corectarea temelor se desfășoară în chip foarte diferit. Unele cadre didactice depun multe eforturi pentru a se achita pe deplin de această obligație, cercetează cu seriozitate, cu spirit de răspundere lucrările elevilor și se străduiesc ca, pe baza rezultatelor constatate, să organizeze mai bine predarea, precum și întreaga muncă a clasei. Sînt însă și pedagogi care desfășoară această activitate pur formal. Unii se mulțumesc să treacă din cînd în cînd printre bănci și să pună pe caiete un „văzuț”, o semnătură, data respectivă, sau un semn convențional. Alții corectează în grabă și superficial caietele elevilor pe care îi examinează în ora curentă. Ca să nu pară că au corectat prea puține teme, mai dau citirea foil în urmă și fac pe aci, pe colo cite o mică observație sau numai unele sublinieri.

Se folosește și un alt procedeu. Profesorul pune pe cîțiva elevi să citească în clasă tema și o discută. Între timp, elevii își corectează greșelile. Acest procedeu trebuie utilizat numai din cînd în cînd — și anume, atunci cînd profesorul vrea să consolideze anumite cunoștințe ale elevilor, sau cînd își propune să pornească la comunicarea unor cunoștințe noi plecînd de la discutarea temelor. De asemenea, este bine să se citească și să se analizeze unele teme la lecțiile de analiză gramaticală și chiar la lecțiile de compunere, pentru a-i lămurii pe elevi cum trebuie să lucreze. O astfel de corectare se rezumă însă la confirmat, fiindcă profesorul nu are posibilitatea să urmărească forma și mai ales grafia tuturor elevilor din clasă (de multe ori rămînd necorectate chiar greșelile de ortografie ale elevilor) și să se ocere să citească tema).

O altă categorie de profesori face munca numai pe jumătate: corectează caietele prin rotație, luînd în fiecare săptămînă un număr anumit de caiete. Un astfel de control dă rezultate numai parțiale, deoarece multe teme se corectează cu înțirziere. În afară de aceasta, elevii ajung să știe cam la ce dată le vine rîndul să fie controlați, și, între timp, își fac temele de mîntuială.

Greșit este și procedeu al celor profesori care, fiind conștiențioși în munca lor, dar nerezînd să corecteze cu regularitate temele săptămînilor curente, strîng la o anumită dată caietele tuturor elevilor dintr-o clasă și corectează temele din urmă. Așa procedeau la școala noastră profesorii de limba romînă și de limba rusă. Nu de mult, o profesoară de matematică îmi spunea că și-a lăsat tot timpul vacanței de iarnă și la vacanțele primăverii corectînd sute de teme din urmă. Deși nu se poate tăgădui zelul și conștiințiozitatea acestor profesori, munca lor este, însă, în foarte mare parte formală. Corectarea unei teme după o lună sau două de la efectuarea ei nu-și mai atinge scopul decît într-o mică măsură. Problemele respective au fost depășite și elevii nu le mai acordă atenția cuvenită — fie că și le-au clarificat și însușit între timp, fie că nu. În afară de aceasta, elevii numai rare

ori mai răsfoiesc caietele ca să se lămurească dacă au greșit undeva și în ce anume constă greșala. Adesea, chiar atunci cînd văd corecturile profesorilor, nu-și dau seama că au greșit, întrucît problema respectivă a ieșit din precupările lor. De altfel procedul nu este recomandat nici din punct de vedere educativ, deoarece elevii, nefiind controlați permanent, neglijează să-și facă unele teme, sau le fac de formă, dacă nu cumva le copiază de la colegi.

Un astfel de control are dezavantaje și pentru profesori. Aceștia nu-și pot da seama la timp de lipsurile existente în cunoștințele elevilor și se poate ușor întîmpla să nu mai aibă prilejul de a reveni asupra acestor cunoștințe, nefiind controlați respectiv a fost depășit.

Acasta fiind situația, se pune întrebarea — cum trebuie să procedăm? Desigur că este greu să se dea rețete absolut valabile pentru toți profesorii și toate speciilitățile. Totuși, unele sugestii pot contribui la îmbunătățirea muncii cadrelor didactice în această privință.

În primul rînd, trebuie să se facă distincție între controlul efectuat cu regularitate a temelor și corectarea amănunțită a acestora. Pentru a se asigura că toți elevii și-au făcut datoria, profesorul trebuie să facă un control sumar la începutul fiecărei ore de curs. Acest control, ca și corectarea unor teme în clasă, nu-i scutește însă de obligația de a corectea, în afara orelor de curs, temele elevilor.

Corectarea temelor cere un efort suplimentar din partea profesorilor de limba romînă, de matematică și de limbi străine. Pentru a se da acestor profesori posibilitatea să-și desfășoare munca în bune condiții, norma lor didactică a fost fixată la 15 ore de predare și 3 ore de corectare a caietelor lor. Cele 3 ore de corectare făcînd parte integrantă din norma didactică, efectuarea lor este absolut obligatorie.

Pentru asigurarea unui control efectiv al temelor efectuate de elevi acasă se recomandă, în primul rînd, o planificare chibzuită a acestora, în așa fel încît caietele să poată fi corectate cel puțin o dată pe săptămînă. Profesorul trebuie să ia la caietele la sfîrșitul săptămînii și să le restituie corectate la prima oră din săptămîna următoare, pentru a nu sîfîrșii pe elevi în efectuarea temelor ce li sînt date în ultima oră a săptămînii precedente sau în ultima oră de elevi — dacă nu au un al doilea caiet — pe maculator. Ziua de corectare poate fi și o zi din mijlocul săptămînii, în cazul cînd aceasta este ziua liberă a profesorului.

Și mai eficace este procedeu corectării zilnice a caietelor. Pentru aceasta, însă, profesorul trebuie să aibă grijă ca absolut toți elevii să aibă cîte două caiete, astfel încît atunci cînd un caiet se găsește la elev, pentru efectuarea temei date pentru ziua următoare. Și mai just este procedeu al celor profesori care rămîn și corectează caietele la școala zilnic, după ultima lor oră de curs.

Corectînd zilnic sau săptămînal caietele de teme, profesorul reușește să evite toate neajunsurile semnalate mai sus, să-i antreneze pe elevi la munca individuală.

Desigur, însă, că nu ajunge numai ca temele să fie corectate regulat. Trebuie să se asigure și o corectare amănunțită, serioasă, e-

fectivă. Controlînd nu de mult unele caiete de limba romînă, am constat că deși temele fuseseră corectate și semnate de profesora respectivă, rămăseseră încă destule greșeli neîndreptate. O astfel de corectare prezintă însă un pericol pentru instruirea elevilor. Cînd elevul vede caietul corectat de profesor, el este convins că tot ce a rămas neîsemnat cu creion roșu este bine făcut. În consecință, el va continua să greșescă. Această primejdie este mai mare la limba romînă — și în special în clasele I-VII, cînd elevii nu și-au însușit încă pe deplin scrierea corectă.

Profesorul este dator — nu numai să corecteze toate temele elevilor, ci și să examineze fiecare temă cu răbdare și cu atenție, făcînd pe caiete toate observațiile și corectările necesare. În general, este contraindicată simpla subliniere a greșelilor sau ștergerea cuvintelor sau propozițiilor greșite. Dimpotrivă, toate greșelile de fond și formă trebuie să fie corectate vizibil, cu un creion colorat, indicîndu-se în ce constă greșala. Unor — în cazul elevilor hîrși — se poate folosi și procedeu semnalării greșelilor prin simpla lor subliniere. În acest caz, însă, profesorul va trebui să revadă tema corectată, pentru a se asigura că elevii și-a dat seama de natura greșelilor și le-a putut corecta singuri.

Corectarea ortografiei este obligatorie la toate obiectele, nu numai la limba romînă. Nimic nu poate îndreptăți pe profesorii de matematică să se dezintereseze complet de greșelile de ortografie. La unele lecte, cum sînt limba romînă și limbile străine, la care se urmărește și formarea deprinderilor de scriere corectă, este bine ca elevii să fie obișnuși să lucreze în mod special pentru înlăturarea greșelilor frecvente. În acest scop, li se va recomanda să noteze la sfîrșitul caietului formele corecte ale cuvintelor pe care ei le scriu greșit, însoțite de motivarea gramaticală.

Profesorul nu trebuie să se mulțumească însă săvîrșite de elevi în temele lor. El are datoria să-i noteze toate observațiile cu caracter mai general făcute cu prilejul corectării caietelor și, atunci cînd le restituie, să discute cu elevii cel puțin greșelile mai frecvente, lămurindu-le forma corectă. Observațiile făcute de profesor trebuie avute în vedere și la pregătirea lecțiilor următoare.

Deoarece elevii sînt foarte sensibili la încurajările profesorului, este bine ca acesta să facă și unele aprecieri asupra felului cum au fost efectuate temele. Aprecierile se poate face prin calificative, care nu se trec însă în catalog, deoarece corectarea unei teme nu echivalează cu examinarea elevului. Astfel de calificative, ca și unele observații asupra felului cum este păstrat caietul, sau asupra aspectului estetic al temelor, pot stimula foarte mult pe elevi, provocînd o adevărată emulație între ei.

În felul acesta profesorul va reuși să-i obișnuiescă pe elevi cu o muncă ordonată și făcută din plăcere.

Corectînd la timp și cu grijă temele elevilor făcînd îndreptările și observațiile cuvenite, profesorul va reuși să-i antreneze pe elevi în munca independentă și să consolideze cunoștințele predate în orele de curs.

I. POPESCU
directorul școlii de 7 ani nr. 143 din București

Școlile cinstesc numele înaintașilor culturii noastre

Cu ropote de aplauze au înflințat elevii, pedagogii și părinții copiilor de la școala medie nr. 22 din București citirea în cadrul unei adunări festive, de către tov. Dimitrie Trică, reprezentant al Ministerului Invățămîntului și Culturii, a Ordinului prin care se atribuie acestor școli numele neobștuitului cărturar Gheorghe Lazăr.

Ascultînd expunerea profesoarei Elena Dărmănescu cu privire la activitatea dascălului Gh. Lazăr, cei prezenți în sală au înțeles mai bine viața acestui mare înaintaș al culturii noastre și lupta lui pentru crearea unui învățămînt în limba populară. „Din chiliiile minăstirii de la Sf. Sava, școala de odinioară a lui Lazăr — a spus profesora — n-a mai rămas nici o urmă. Însă ceea ce a înflorit alături al așezării în rîndurile frunțașilor luplei

pentru școala romînească, pentru culturalizarea poporului. Noi, profesori și elevi ai școlii care-i va purta numele, avem datoria să cîștim cum se cuvine memoria lui Lazăr, iar acest lucru să-l arătăm prin munca noastră continuă”.

Luînd cuvîntul în numele utemiișilor și pionierilor din școala, elevule Doina Popescu și Tamara Tomov au arătat că toți elevii se vor strădui să învețe mai bine, să muncească mai mult pentru a dovedi că școala lor este demnă să poarte cu cinste numele lui Gheorghe Lazăr.

nare sărbătorească la care au venit elevi, profesori, părinți, absolvenți din seriile trecute.

Luînd cuvîntul, tov. I. Borca, director general adjunct al Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu, după ce a citit Ordinul prin care se atribuie școlii numele dascălului, filologului și istoricului Gheorghe Sîncal, a arătat elevilor că acest fapt trebuie să-i facă să fie mîndri de școala lor, să-i mobilizeze la învățatură.

La serbarea oare a avut loc după aceea elevii au citit fragmente din scrierile lui Sîncal. Eleva Irina Argint, din clasa a X-a, a citit versurile „Închinare X-Gheorghe Sîncal”, scrise de ea. Deosebit de frumoasă a recitat eleva Maria Păcuraru poezia „Ch. Sîncal” de St. O. Iosif,

★
Și la școala medie nr. 20 din Capitală, care a primit numele lui Gheorghe Sîncal, a avut loc o adu-

Nu-i de ajuns să luăm măsuri

Deși supraîncărcarea elevilor este cauzată de aglomeraarea acestora cu numeroase activități în afară de clasă și în afară de școală, care le lasă prea puțin timp pentru însușirea temeinică a cunoștințelor.

Școala medie nr. 1 din Focșani n-a căutat să evite o asemenea situație, să dozeze cu grijă întreaga activitate a elevilor, pentru a le asigura un regim just de muncă și odihnă. Traducînd în viață prevederile Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, ca și instrucțiunile Ministerului Invățămîntului și ale C.C. al U.T.M. în legătură cu reglementarea activităților din afara clasei, extrașcolare și obștești, conducerea școlii a întocmit un program al orelor de după amiază și al activităților extrașcolare, după care urmează în permanență a fi aplicate în cadrul clasei, extrașcolare și obștești să nu totalizeze mai mult de 3 ore pe săptămînă, ele fiind programate într-o singură jumătate de zi.

De asemenea, consiliul pedagogic al școlii, care a discutat cu seriozitate problema supraîncărcării elevilor, a adoptat un plan de măsuri în această privință. Unii diriginți au urmărit cauzele care produc supraîncărcarea elevilor din clasa pe care o conduc. Tovarăşa Zina Milcovici, de pildă, diriginta clasei a VI-a „A”, a studiat pe baza unor lucrări de control, timpul mediu necesar elevilor pentru întocmirea temelor, îndrumîndu-i asupra ordinei în care să-și efectueze temele și să-și învețe lecțiile, atrăgîndu-le atenția că trebuie să înceapă cu obiectele mai grele, care cer un efort mai mare.

De preocupări asemănătoare a dat dovadă și tov. Nicolae Țițan, diriginta clasei a VII-a „A”, care a urmărit condițiile de viață ale elevilor în familie, îndrumîndu-i și pe părinți în această privință. De pildă, tov. Țițan a observat că elevul Ștefan Simionescu, rămas în urmă la mai multe

CONCLUZII

Raidul organizat de redacția noastră a dus la cunoașterea concretă a unor dintre aspectele pe care le are supraîncărcarea elevilor în această etapă. S-a văzut, astfel, că supraîncărcarea provine în multe cazuri din faptul că nu se coordonează activitatea tuturor profesorilor care predau la aceeași clasă din care cauză elevii primesc un număr prea mare de teme. La unele școli, cadrele didactice, nefiind suficient instruite asupra valorii instructiv-educative a temelor, le cer elevilor să efectueze cunoștințele sau pentru efectuarea temelor scrise sînt mîndri considerabil unorii și de faptul că învățătorii și profesorii nu predau lecțiile în mod temeinic, nu explică suficient problemele la care se referă conținutul temelor ce se dau de efectuat acasă. La unele școli se încălcă prevederile instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului cu privire la activitatea în afară de clasă, extrașcolară și obștească a elevilor.

Se mai întîlnesc încă elevi care nu sînt îndrumați suficient cum să învețe, cum să folosească manualul, cum să-și efectueze temele și care de aceea pierd prea mult timp pentru pregătirea lecțiilor.

Unii părinți li supraîncărcă pe copii cu treburi gospodărești, ceea ce arată că școala nu i-a îndrumat suficient.

Fără îndoială că mai există și alte aspecte ale supraîncărcării elevilor. Învățătorii și profesorii, diriginții și directorii de școli au datoria să le descopere, să înlăture cauzele care le determină.

Acum, mai mult ca orînd, este necesar să se ia măsuri hotărîte care să asigure elevilor condițiile necesare folosirii în mod just a timpului pentru învățatură și pentru odihnă.

Aspecte ale organizării și desfășurării lucrărilor practice de atelier

Lucrările practice de atelier constituie una din căile esențiale de realizare a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. În cadrul lor elevii trebuie să capete cunoștințe temeinice cu privire la prelucrarea lemnului, a metalelor etc., la folosirea sculelor cu care acestea sînt prelucrate și la procedeele de prelucrare. Totodată, lucrările practice trebuie să-l înarmeze pe elev cu deprinderi de mînire a uneltelor și instrumentelor de tâmplărie și lăcătușerie. Realizarea acestor sarcini depinde în primul rînd de profesorii-maștri care conduc lucrările practice, de pregătirea profesională și pedagogică a acestora. Cu toate că lucrările practice de atelier au fost introduse de puțin timp în școlile noastre, în multe locuri s-au și obișnuit în această direcție rezultate frumoase, tocmai pentru că profesorii-maștri desfășoară cu activitate bine organizată, pentru că îndrumările pe care le dau elevilor au un nivel științific corespunzător. Așa stau lucrurile, de pildă, la școala medie nr. 1 din Buzău, la școala de 7 ani nr. 15 din Ploiești, precum și în multe alte școli.

Sînt însă și profesorii-maștri care nu se pregătesc suficient pentru activitatea practică cu elevii, care nu studiază literatura pedagogică și de specialitate. Desigur, și în munca la un nivel scăzut, el nu știe să stăpînească interesul și activitatea practică și să-l dea, de exemplu, la școala medie nr. 3 din orașul Ploiești.

Profesorul-maștru care conduce lucrările în atelier de prelucrare a lemnului de la această școală se pregătește cu superficialitate pentru munca lui. Am auzit, de exemplu, la o lecție în atelier în cadrul căreia el trebuia să-l învețe pe elevi să confecționeze o polonoară de lemn. În tot cursul lecției, care a durat o oră și jumătate, profesorul-maștru a vorbit despre tot felul de lucruri care aveau cît de cît conținut cu tema, numai un singur lucru n-a făcut: nu le-a indicat elevilor urările care trebuie efectuate pentru confecționarea polonoarei și ordinea efectuării lor, nu le-a arătat sculele ce trebuie folosite și felul cu se minuscule. Așadar, n-a fost realizat tocmai obiectivul lecției. În schimb, cu prilejul lucrării imediat următoare, la altă clasă, același profesor-maștru a expus partea teoretică pregătitoare în vederea confecționării polonoarei de lemn numai în 5 minute. În consecință, în timpul desfășurării activității practice elevii nu au știut să traseze forma piesei pe care o aveau de executat, să verifice planșetea suprafețelor pe care le rînduiau elevii, niciuna din aceste lipsuri ale elevilor nu a fost îndreptată de profesorul-maștru în timpul lecției practice.

O situație asemănătoare există la școala medie din Breaza. Profesorul-maștru de la această școală a explicat elevilor din clasa a VII-a că O. L. 34 este oțel care conține 34% carbon și alte impurități. După cum se știe însă, O. L. 34 este oțel laminat cu rezistența de rupere de 34 kg. f.mm² și cu conținutul mediu de carbon de cca 0,12%.

Intr-o serie întreagă de școli activitatea practică are un caracter meșteșugăresc și nu științific, întrucît nu se bazează pe îmbinarea cunoștințelor dobîndite de elevi la fizică, chimie, matematică și desen cu activitatea practică. Nu s-a realizat încă pentru locurile colaborează profesorilor care predau aceste discipline și profesorii-maștri, pentru a se putea stabili pe care cunoștințe teoretice se pot sprijini profesorii-maștri atunci cînd le explică elevilor cum să execute o piesă. Toate acestea fac ca activitatea practică să se desfășoare izolată, fără legătură cu studiul bazelor științifice.

Lucrările practice de atelier oferă însă un minunat prilej de a stabili o legătură strînsă între cunoștințele teoretice și aplicative. Iată cîteva exemple în această privință. Pentru efectuarea operației de lipire cu oșitor se folosește aliajul sînzii-plumb, iar ca fondant — acidul clorhidric, clorura de amoniu etc. Apoi, la cunoștințele de chimie ale elevilor cu privire la proprietățile aliajului mai sus amintit, profesorul-maștru și a guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, pun în fața școlii și sarcini deosebit de importante în vederea pregătirii cadrelor necesare construirii socialismului în patria noastră. Pentru a atinge acest țel este necesar ca directorii de școli să mobilizeze cadrele didactice pentru a putea asigura o dezvoltare multilaterală a elevilor, pentru a întări legătura învățămîntului cu practica.

TEODOR MUCICA

Lucrările practice de atelier constituie una din căile esențiale de realizare a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. În cadrul lor elevii trebuie să capete cunoștințe temeinice cu privire la prelucrarea lemnului, a metalelor etc., la folosirea sculelor cu care acestea sînt prelucrate și la procedeele de prelucrare. Totodată, lucrările practice trebuie să-l înarmeze pe elev cu deprinderi de mînire a uneltelor și instrumentelor de tâmplărie și lăcătușerie. Realizarea acestor sarcini depinde în primul rînd de profesorii-maștri care conduc lucrările practice, de pregătirea profesională și pedagogică a acestora. Cu toate că lucrările practice de atelier au fost introduse de puțin timp în școlile noastre, în multe locuri s-au și obișnuit în această direcție rezultate frumoase, tocmai pentru că profesorii-maștri desfășoară cu activitate bine organizată, pentru că îndrumările pe care le dau elevilor au un nivel științific corespunzător. Așa stau lucrurile, de pildă, la școala medie nr. 1 din Buzău, la școala de 7 ani nr. 15 din Ploiești, precum și în multe alte școli.

Sînt însă și profesorii-maștri care nu se pregătesc suficient pentru activitatea practică cu elevii, care nu studiază literatura pedagogică și de specialitate. Desigur, și în munca la un nivel scăzut, el nu știe să stăpînească interesul și activitatea practică și să-l dea, de exemplu, la școala medie nr. 3 din orașul Ploiești.

Profesorul-maștru care conduce lucrările în atelier de prelucrare a lemnului de la această școală se pregătește cu superficialitate pentru munca lui. Am auzit, de exemplu, la o lecție în atelier în cadrul căreia el trebuia să-l învețe pe elevi să confecționeze o polonoară de lemn. În tot cursul lecției, care a durat o oră și jumătate, profesorul-maștru a vorbit despre tot felul de lucruri care aveau cît de cît conținut cu tema, numai un singur lucru n-a făcut: nu le-a indicat elevilor urările care trebuie efectuate pentru confecționarea polonoarei și ordinea efectuării lor, nu le-a arătat sculele ce trebuie folosite și felul cu se minuscule. Așadar, n-a fost realizat tocmai obiectivul lecției. În schimb, cu prilejul lucrării imediat următoare, la altă clasă, același profesor-maștru a expus partea teoretică pregătitoare în vederea confecționării polonoarei de lemn numai în 5 minute. În consecință, în timpul desfășurării activității practice elevii nu au știut să traseze forma piesei pe care o aveau de executat, să verifice planșetea suprafețelor pe care le rînduiau elevii, niciuna din aceste lipsuri ale elevilor nu a fost îndreptată de profesorul-maștru în timpul lecției practice.

O situație asemănătoare există la școala medie din Breaza. Profesorul-maștru de la această școală a explicat elevilor din clasa a VII-a că O. L. 34 este oțel care conține 34% carbon și alte impurități. După cum se știe însă, O. L. 34 este oțel laminat cu rezistența de rupere de 34 kg. f.mm² și cu conținutul mediu de carbon de cca 0,12%.

Intr-o serie întreagă de școli activitatea practică are un caracter meșteșugăresc și nu științific, întrucît nu se bazează pe îmbinarea cunoștințelor dobîndite de elevi la fizică, chimie, matematică și desen cu activitatea practică. Nu s-a realizat încă pentru locurile colaborează profesorilor care predau aceste discipline și profesorii-maștri, pentru a se putea stabili pe care cunoștințe teoretice se pot sprijini profesorii-maștri atunci cînd le explică elevilor cum să execute o piesă. Toate acestea fac ca activitatea practică să se desfășoare izolată, fără legătură cu studiul bazelor științifice.

Lucrările practice de atelier oferă însă un minunat prilej de a stabili o legătură strînsă între cunoștințele teoretice și aplicative. Iată cîteva exemple în această privință. Pentru efectuarea operației de lipire cu oșitor se folosește aliajul sînzii-plumb, iar ca fondant — acidul clorhidric, clorura de amoniu etc. Apoi, la cunoștințele de chimie ale elevilor cu privire la proprietățile aliajului mai sus amintit, profesorul-maștru și a guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, pun în fața școlii și sarcini deosebit de importante în vederea pregătirii cadrelor necesare construirii socialismului în patria noastră. Pentru a atinge acest țel este necesar ca directorii de școli să mobilizeze cadrele didactice pentru a putea asigura o dezvoltare multilaterală a elevilor, pentru a întări legătura învățămîntului cu practica.

TEODOR MUCICA

Elevii ai școlii de 7 ani nr. 15 din Ploiești lucrînd la rîndușnița de pe tolatul experimentat.

RECAPITULAREA MATERIEI ÎN PERIOADA FINALĂ A ANULUI ȘCOLAR ȘI ÎN PERIOADA DE PREGĂTIRE A EXAMENELOR

Îndrumări

cunoștințe de aritmetică, algebră și geometrie). Elevilor li se vor da de rezolvat probleme și acasă, indicându-le cum să le lucreze.

2. LA FIZICA

cadru aceste teme, făcîndu-se o comparație între proprietățile vaporilor în temele prevăzute pentru examenul de maturitate. Nu se va insista asupra amănunțelor sau demonstrațiilor matematice. Una din temele de recapitulare poate fi, de exemplu, „Energia mecanică, conservarea lucrului mecanic la mașinile simple”. În cadrul acestei teme, în legătură cu condițiile de echilibru al forțelor la diferite mașini simple, se poate discuta și problema compunerii și descompunerii forțelor. O altă temă poate fi „Proprietățile gazelor și schimbarea stărilor de agregare”. În

3. LA GEOGRAFIE

zate și caracterizate în strînsă legătură cu resursele naturale și cu posibilitățile de valorificare, sublinindu-se astfel însemnătatea pe care o prezintă în cadrul economiei naționale. Așa, de exemplu, pentru a se recapitula marile unități geografice ale R.P.R., se pot stabili ca teme: „Din munții Maramureșului pînă în cîmpia Burnasului”, „De la Marea Neagră pînă în dealurile Lipovei” etc. În cadrul acestor teme li se va cere elevilor să analizeze unitățile de relief în întințite și să facă caracterizarea și identificarea lor pe hartă, din punct de vedere fizico-geografic și economic, țînînd seama de localizarea, caracterizarea și interpretarea formelor de relief în strînsă legătură cu resursele naturale și valorificarea lor, clima, vegetația, sol, ape, caracterizarea, însemnătatea lor, apele, caracterizarea și posibilitățile de valorificare și noile realizări în acest domeniu.

4. LA ȘTIINȚELE NATURALE

Temele recapitulative se vor stabili atît din materia de botanică, cît și din materia de zoologie. La botanică se poate stabili, de exemplu, o temă cu titlul „Plante cultivate în țara noastră”. În cadrul acestei teme se vor reaminti speciile cultivate la noi în țară, se va insista asupra caracterelor de genitale ale floarelor, asupra condițiilor de cultivare și asupra importanței economice a plantelor în general și a fiecărei specii în parte, precum și asupra realizărilor obținute în practica agriculturii noastre.

La zoologie, una din teme ar putea fi „Insectele dăunătoare”, în cadrul căreia se va arăta care sînt insectele dăunătoare, caracterele specifice ale acestora, pagubele pe care le produc și mijloacele de combatere.

La „Bazele darwinismului” se poate da ca temă „Darwinismul, teorie științifică despre evoluția și transformarea lumii vii”. Recapitulînd această temă, elevii vor arăta în ce constă contribuția lui Darwin la formarea concepției evoluționiste, care sînt principiile de bază ale teoriei darwiniste și cum se aplică ele în crearea de noi specii de plante și animale, cetele de dezvoltare a economiei socialiste.

5. LA ISTORIE

Profesorii vor ajuta pe elevi să înțeleagă într-un sistem unitar cunoștințele de istoria patriei pe care absolvenții clasei a VII-a le-au studiat în clasele V, VI, VII, iar absolvenții clasei a X-a în acest an școlar. Elevii trebuie ajutați să deșprindă în special fenomenele esențiale din istoria țării noastre. Pentru a realiza acestea, profesorii vor insista, în cadrul lecțiilor de recapitulare, asupra trăsăturilor specifice ale fiecărui epoc, vor reieșa caracterul ascendent al istoriei noastre, vor pune în lumină în special la clasa a X-a raportul determinant dintre bază și superstructură (pentru a lămuri cauzele și caracterul schimbărilor mai importante care s-au produs de-a lungul istoriei).

6. LA CONȘTIINȚE

Iată cîteva exemple de teme pentru recapitularea materiei, care pot să răspundă acestor cerințe: „Statul socialist — principul instrument al oamenilor muncii în lupta pentru superioritatea ordinului socialist față de ordinul capitalist și să poată îndruma și sistematiza, pe teme, textele literare și poeziile studiate în clasele V-VII, al căror conținut trebuie să știe să-l expună corect, clar și logic, pe baza unui plan. Astfel, la tema: „Frumusețea patriei cîntate de scriitorii noștri”, elevii se vor referi la pasteurile lui V. Alexandru („Dimineața”, „Sfîrșitul iernii”), la „Nunta” codru” de G. Cosbuc, la „Ardealul” de N. Bălcescu, la „Călin” de M. Eminescu, „În pădurea Petrosului” de M. Sadoveanu, „Pe pluta de la Dorna la Prater” de Al. Vlașcu etc. În studierea acestei teme trebuie să se insiste asupra dragostei pentru patrie și pentru natură a scriitorilor noștri, precum și asupra imaginilor artistice prin care sînt exprimate aceste sentimente. Elevii vor fi îndrumați să folosească, pentru ilustrarea ideilor, citate expresive din textele studiate.

La literatura română, materia poate fi recapitulată pe teme sau pe scriitori, țînîndu-se seama de cele mai importante aspecte ale literaturii de valoare a scriitorilor. Astfel, se poate stabili o temă pentru recapitularea cunoștințelor de limbă și literatura maghiară. La clasa a VII-a: „Cum au ogîndit în operele scriitorilor clasici maghiari progresiștii situația poporului asuprit”. (Se va stăruși asupra acelor scriitori despre care elevii au învățat în clasele V, VI, VII, de exemplu, Petefi Sándor, Arany János, Ady Endre, Moricz Zsigmond și Jozsef Attila). La clasa a X-a: „Ogîndirea în literatură a năzuințelor epocii reformiste”.

Profesorii vor ajuta pe elevi să înțeleagă într-un sistem unitar cunoștințele de istoria patriei pe care absolvenții clasei a VII-a le-au studiat în clasele V, VI, VII, iar absolvenții clasei a X-a în acest an școlar. Elevii trebuie ajutați să deșprindă în special fenomenele esențiale din istoria țării noastre. Pentru a realiza acestea, profesorii vor insista, în cadrul lecțiilor de recapitulare, asupra trăsăturilor specifice ale fiecărui epoc, vor reieșa caracterul ascendent al istoriei noastre, vor pune în lumină în special la clasa a X-a raportul determinant dintre bază și superstructură (pentru a lămuri cauzele și caracterul schimbărilor mai importante care s-au produs de-a lungul istoriei).

La zoologie, una din teme ar putea fi „Insectele dăunătoare”, în cadrul căreia se va arăta care sînt insectele dăunătoare, caracterele specifice ale acestora, pagubele pe care le produc și mijloacele de combatere.

La „Bazele darwinismului” se poate da ca temă „Darwinismul, teorie științifică despre evoluția și transformarea lumii vii”. Recapitulînd această temă, elevii vor arăta în ce constă contribuția lui Darwin la formarea concepției evoluționiste, care sînt principiile de bază ale teoriei darwiniste și cum se aplică ele în crearea de noi specii de plante și animale, cetele de dezvoltare a economiei socialiste.

Iată cîteva exemple de teme pentru recapitularea materiei, care pot să răspundă acestor cerințe: „Statul socialist — principul instrument al oamenilor muncii în lupta pentru superioritatea ordinului socialist față de ordinul capitalist și să poată îndruma și sistematiza, pe teme, textele literare și poeziile studiate în clasele V-VII, al căror conținut trebuie să știe să-l expună corect, clar și logic, pe baza unui plan. Astfel, la tema: „Frumusețea patriei cîntate de scriitorii noștri”, elevii se vor referi la pasteurile lui V. Alexandru („Dimineața”, „Sfîrșitul iernii”), la „Nunta” codru” de G. Cosbuc, la „Ardealul” de N. Bălcescu, la „Călin” de M. Eminescu, „În pădurea Petrosului” de M. Sadoveanu, „Pe pluta de la Dorna la Prater” de Al. Vlașcu etc. În studierea acestei teme trebuie să se insiste asupra dragostei pentru patrie și pentru natură a scriitorilor noștri, precum și asupra imaginilor artistice prin care sînt exprimate aceste sentimente. Elevii vor fi îndrumați să folosească, pentru ilustrarea ideilor, citate expresive din textele studiate.

La literatura română, materia poate fi recapitulată pe teme sau pe scriitori, țînîndu-se seama de cele mai importante aspecte ale literaturii de valoare a scriitorilor. Astfel, se poate stabili o temă pentru recapitularea cunoștințelor de limbă și literatura maghiară. La clasa a VII-a: „Cum au ogîndit în operele scriitorilor clasici maghiari progresiștii situația poporului asuprit”. (Se va stăruși asupra acelor scriitori despre care elevii au învățat în clasele V, VI, VII, de exemplu, Petefi Sándor, Arany János, Ady Endre, Moricz Zsigmond și Jozsef Attila). La clasa a X-a: „Ogîndirea în literatură a năzuințelor epocii reformiste”.

Profesorii vor ajuta pe elevi să înțeleagă într-un sistem unitar cunoștințele de istoria patriei pe care absolvenții clasei a VII-a le-au studiat în clasele V, VI, VII, iar absolvenții clasei a X-a în acest an școlar. Elevii trebuie ajutați să deșprindă în special fenomenele esențiale din istoria țării noastre. Pentru a realiza acestea, profesorii vor insista, în cadrul lecțiilor de recapitulare, asupra trăsăturilor specifice ale fiecărui epoc, vor reieșa caracterul ascendent al istoriei noastre, vor pune în lumină în special la clasa a X-a raportul determinant dintre bază și superstructură (pentru a lămuri cauzele și caracterul schimbărilor mai importante care s-au produs de-a lungul istoriei).

La zoologie, una din teme ar putea fi „Insectele dăunătoare”, în cadrul căreia se va arăta care sînt insectele dăunătoare, caracterele specifice ale acestora, pagubele pe care le produc și mijloacele de combatere.

La „Bazele darwinismului” se poate da ca temă „Darwinismul, teorie științifică despre evoluția și transformarea lumii vii”. Recapitulînd această temă, elevii vor arăta în ce constă contribuția lui Darwin la formarea concepției evoluționiste, care sînt principiile de bază ale teoriei darwiniste și cum se aplică ele în crearea de noi specii de plante și animale, cetele de dezvoltare a economiei socialiste.

Iată cîteva exemple de teme pentru recapitularea materiei, care pot să răspundă acestor cerințe: „Statul socialist — principul instrument al oamenilor muncii în lupta pentru superioritatea ordinului socialist față de ordinul capitalist și să poată îndruma și sistematiza, pe teme, textele literare și poeziile studiate în clasele V-VII, al căror conținut trebuie să știe să-l expună corect, clar și logic, pe baza unui plan. Astfel, la tema: „Frumusețea patriei cîntate de scriitorii noștri”, elevii se vor referi la pasteurile lui V. Alexandru („Dimineața”, „Sfîrșitul iernii”), la „Nunta” codru” de G. Cosbuc, la „Ardealul” de N. Bălcescu, la „Călin” de M. Eminescu, „În pădurea Petrosului” de M. Sadoveanu, „Pe pluta de la Dorna la Prater” de Al. Vlașcu etc. În studierea acestei teme trebuie să se insiste asupra dragostei pentru patrie și pentru natură a scriitorilor noștri, precum și asupra imaginilor artistice prin care sînt exprimate aceste sentimente. Elevii vor fi îndrumați să folosească, pentru ilustrarea ideilor, citate expresive din textele studiate.

La literatura română, materia poate fi recapitulată pe teme sau pe scriitori, țînîndu-se seama de cele mai importante aspecte ale literaturii de valoare a scriitorilor. Astfel, se poate stabili o temă pentru recapitularea cunoștințelor de limbă și literatura maghiară. La clasa a VII-a: „Cum au ogîndit în operele scriitorilor clasici maghiari progresiștii situația poporului asuprit”. (Se va stăruși asupra acelor scriitori despre care elevii au învățat în clasele V, VI, VII, de exemplu, Petefi Sándor, Arany János, Ady Endre, Moricz Zsigmond și Jozsef Attila). La clasa a X-a: „Ogîndirea în literatură a năzuințelor epocii reformiste”.

Profesorii vor ajuta pe elevi să înțeleagă într-un sistem unitar cunoștințele de istoria patriei pe care absolvenții clasei a VII-a le-au studiat în clasele V, VI, VII, iar absolvenții clasei a X-a în acest an școlar. Elevii trebuie ajutați să deșprindă în special fenomenele esențiale din istoria țării noastre. Pentru a realiza acestea, profesorii vor insista, în cadrul lecțiilor de recapitulare, asupra trăsăturilor specifice ale fiecărui epoc, vor reieșa caracterul ascendent al istoriei noastre, vor pune în lumină în special la clasa a X-a raportul determinant dintre bază și superstructură (pentru a lămuri cauzele și caracterul schimbărilor mai importante care s-au produs de-a lungul istoriei).

La zoologie, una din teme ar putea fi „Insectele dăunătoare”, în cadrul căreia se va arăta care sînt insectele dăunătoare, caracterele specifice ale acestora, pagubele pe care le produc și mijloacele de combatere.

La „Bazele darwinismului” se poate da ca temă „Darwinismul, teorie științifică despre evoluția și transformarea lumii vii”. Recapitulînd această temă, elevii vor arăta în ce constă contribuția lui Darwin la formarea concepției evoluționiste, care sînt principiile de bază ale teoriei darwiniste și cum se aplică ele în crearea de noi specii de plante și animale, cetele de dezvoltare a economiei socialiste.

Iată cîteva exemple de teme pentru recapitularea materiei, care pot să răspundă acestor cerințe: „Statul socialist — principul instrument al oamenilor muncii în lupta pentru superioritatea ordinului socialist față de ordinul capitalist și să poată îndruma și sistematiza, pe teme, textele literare și poeziile studiate în clasele V-VII, al căror conținut trebuie să știe să-l expună corect, clar și logic, pe baza unui plan. Astfel, la tema: „Frumusețea patriei cîntate de scriitorii noștri”, elevii se vor referi la pasteurile lui V. Alexandru („Dimineața”, „Sfîrșitul iernii”), la „Nunta” codru” de G. Cosbuc, la „Ardealul” de N. Bălcescu, la „Călin” de M. Eminescu, „În pădurea Petrosului” de M. Sadoveanu, „Pe pluta de la Dorna la Prater” de Al. Vlașcu etc. În studierea acestei teme trebuie să se insiste asupra dragostei pentru patrie și pentru natură a scriitorilor noștri, precum și asupra imaginilor artistice prin care sînt exprimate aceste sentimente. Elevii vor fi îndrumați să folosească, pentru ilustrarea ideilor, citate expresive din textele studiate.

La literatura română, materia poate fi recapitulată pe teme sau pe scriitori, țînîndu-se seama de cele mai importante aspecte ale literaturii de valoare a scriitorilor. Astfel, se poate stabili o temă pentru recapitularea cunoștințelor de limbă și literatura maghiară. La clasa a VII-a: „Cum au ogîndit în operele scriitorilor clasici maghiari progresiștii situația poporului asuprit”. (Se va stăruși asupra acelor scriitori despre care elevii au învățat în clasele V, VI, VII, de exemplu, Petefi Sándor, Arany János, Ady Endre, Moricz Zsigmond și Jozsef Attila). La clasa a X-a: „Ogîndirea în literatură a năzuințelor epocii reformiste”.

Profesorii vor ajuta pe elevi să înțeleagă într-un sistem unitar cunoștințele de istoria patriei pe care absolvenții clasei a VII-a le-au studiat în clasele V, VI, VII, iar absolvenții clasei a X-a în acest an școlar. Elevii trebuie ajutați să deșprindă în special fenomenele esențiale din istoria țării noastre. Pentru a realiza acestea, profesorii vor insista, în cadrul lecțiilor de recapitulare, asupra trăsăturilor specifice ale fiecărui epoc, vor reieșa caracterul ascendent al istoriei noastre, vor pune în lumină în special la clasa a X-a raportul determinant dintre bază și superstructură (pentru a lămuri cauzele și caracterul schimbărilor mai importante care s-au produs de-a lungul istoriei).

La zoologie, una din teme ar putea fi „Insectele dăunătoare”, în cadrul căreia se va arăta care sînt insectele dăunătoare, caracterele specifice ale acestora, pagubele pe care le produc și mijloacele de combatere.

La „Bazele darwinismului” se poate da ca temă „Darwinismul, teorie științifică despre evoluția și transformarea lumii vii”. Recapitulînd această temă, elevii vor arăta în ce constă contribuția lui Darwin la formarea concepției evoluționiste, care sînt principiile de bază ale teoriei darwiniste și cum se aplică ele în crearea de noi specii de plante și animale, cetele de dezvoltare a economiei socialiste.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii Sărbătorirea în școli a zilei de 9 MAI

La 9 Mai 1957, poporul nostru sărbătorește împlinirea a 80 de ani de la proclamarea independenței naționale a României și împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, împlinirea a 12 ani de la înșurțarea și victoriei asupra Germaniei hitleriste.

Aceste două evenimente deosebit de importante care au loc în ziua de 9 Mai constituie pentru oamniul muncii din țara noastră un minunat prilej de a-și aminti cu min-drie de glorioasă tapie ale vitejilor noștri ostași, constituie un izvor de forță morală care, alături de atîtea alte tradiții lumnoase din istoria de luptă a poporului nostru, contribuie la reinnoirea legămîntului de a lupta pînă la capăt pentru ca pacea să devină un bun trinitic al omenirii.

În vederea educării tineretului școlar în spiritul tradițiilor de luptă ale poporului nostru, în spiritul patriotului socialist și al internaționalismului proletar, în școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale și tehnice și în instituțiile de educație se vor organiza în perioada premergătoare zilei de 9 Mai și în ziua de 9 Mai următoarele acțiuni:

1. La orele educative, în cadrul învătămîntului politice, precum și la lecțiile de istorie, de limbă și literatură română, de limbă și literatură maternă, cadrele didactice vor face scurte expuneri și convorbiri cu elevii în legătură cu importanța zilei de 9 Mai, care este pentru poporul român zi de dublă sărbătoare.

2. Se vor organiza în școli adunări festive, cu care prilej se vor face în fața elevilor și a părinților expuneri despre glorioasele fapte ale vitejilor din 1877 și despre Ziua victoriei, salutată cu bucurie fără seamăn de toate popoarele. Întrucît această zi a însemnat sfîrșitul unor jertfe de slinge ne-măcunoscut de grele și al unor imense distrugerii de bunuri materiale și de valori spirituale, sfîrșitul tennilor și lăgărelor de exterminare naziste, zdrobirea monstrului fascist care ținea la înrobirea lumii întregi.

Expunerile vor fi urmate de scurte programe artistice.

3. Cadrele didactice vor organiza cu sprijinul organizațiilor de pionier și U.T.M., întîlniri cu luptătorii antifasciști din localitate, care, alături de ostașii sovietici, au luptat eroic pentru zdrobirea fascismului. În localitățile în care există veterani ai războiului pentru independența din 1877, se vor face vizite la aceștia. De asemenea, se vor vizita muzeele romino-ruse, în localitățile în care sînt astfel de muzee.

4. O atenție deosebită se va da acțiunilor de muncă voluntară pentru îngrijirea monumentelor și cimitirelor ostașilor romîni căzuți în lupta pentru independența țării și pentru înfrîngerea coloproitorilor fasciști. De asemenea, se vor lua măsuri pentru îngrijirea monumentelor și cimitirelor eroilor sovietici, căzuți în lupta pentru eliberarea patriei noastre și pentru zdrobirea fiarei fasciste.

Denumiri atribuite unor școli medii

Pentru a sădi în sufletul tineretului școlar dragostea față de înșurțarea progresiștilor al poporului nostru și respectul față de munca și creațiile acestor înaintași, pentru a contribui la întărirea sentimentului patriotic al elevilor și pentru a cinsti numele unor personalități de seamă care s-au distins printr-o remarcabilă activitate științifică, culturală și politică pusă în slujba poporului, precum și țînînd seama de dorința cadrelor didactice, a elevilor și organelor administrative dintr-o serie de localități, Ministerul Învățămîntului și Culturii a hotărît să atribuiască un număr de școli medii următoarele denumiri:

— Școala medie Nr. 2 din orașul Botoșani va purta denumirea de „Școala medie Nr. 2 „Mihail Eminescu”;

— Școala medie Nr. 2 din orașul Tg. Jiu, va purta denumirea de „Școala medie Nr. 2 „Tudor Vladimirescu”;

— Școala medie din orașul Tîrnăveni va purta denumirea de „Școala medie „Alexandru Sahia”;

— Școala medie Nr. 6 din orașul București va purta denumirea de „Școala medie Nr. 6 „Vasile Roaștă”;

— Școala medie Nr. 1 din orașul Sibiu va purta denumirea de „Școala medie Nr. 1 „Gheorghe Lazăr”.

Cu privire la învățămîntul de cultură generală fără frecvență

Avînd în vedere dispozițiile H.C.M. Nr. 3.582/1953 și Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Ministri al R.P.R. Nr. 1.380/1956, Ministerul Învățămîntului și Culturii a dispus ca Art. 68 din Regulamentul învățămîntului de cultură generală fără frecvență aprobat prin Ordinul ministrului Învățămîntului Nr. 23 din 7 decembrie 1956, să se modifice și să aibă următorul cuprîns:

68 — Elevii care la examenle de diferență ale unei clase nu au luat note de promovare la 1—2 obiecte sînt declarați corigenți. Examenle de corigență vor putea fi date numai în același an școlar, în prima sesiune cînd se țîn examenle fără frecvență sau de corigență.

Sîntem aproape de sfîrșitul anului școlar 1956/1957. În vederea unei organizări a activității de recapitulare a materiei, ce se va desfășura la toate clasele, ca și pentru pregătirea examenelor de absolvire și maturitate, se impune ca toți factorii să conclucze strîns și să urmărească buna pregătire a elevilor. Activitatea școlilor trebuie să se desfășoare întîns, să aibă un caracter sistematic.

Directorii de școli vor fixa, de comun acord cu organizațiile de tineret și organizațiile sindicale, regimul de lucru al elevilor, atît pînă la încheierea anului școlar, cît și în etapa de pregătire pentru examene. Se vor lua măsuri concrete pentru evitarea supraîncărcării elevilor și pentru organizarea justă a timpului lor liber, pentru asigurarea unei frecvențe regulate și pentru stimularea elevilor la învățură. Toate activitățile extrașcolare vor fi subordonate sarcinilor legale de pregătire pentru examene.

Directorii de școli vor coordona și vor controla întreaga muncă de recapitulare, asigurînd parcurgerea materiei la timp și în întregime. La rîndul lor, diriginții vor colabora strîns cu ceilalți profesori și vor întări legătura cu organizațiile de tineret, ajutîndu-le să mobilizeze pe toți elevii la muncă sistematică de repetare a cunoștințelor. De asemenea, diriginții vor întări legătura cu părinții elevilor, îndrumîndu-i să asigure copiii lor condiții prielnice de studiu și de odihnă.

Profesorii au datoria să-și planifice cu grijă materia în vederea recapitulării și să-și pregătească temeinic lecțiile recapitulative care, cuprinzînd un material bogat, cer o atenție sistematizată. Întreaga materie va fi organizată pe teme, care vor fi comunicate elevilor, indicîndu-li-se materia pe care o vor studia în fiecare zi și în fiecare oră, în care se vor face 2—3 lecții, cu o durată ce poate ajunge pînă la o oră și jumătate, după clasă, obiectul și tema fixată.

Țînînd seama de numărul obiectelor stabilite pentru examene și de timpul disponibil, facem următoarele recomandări privind numărul lecțiilor de sinteză pentru fiecare obiect.

Pentru elevii claselor a IV-a se pot organiza la limba română lecții de analiză gramaticală, de dictare, de compunere și lectură; la aritmetică se pot rezolva exerciții și probleme de tipul celor învățate. Pentru elevii claselor a VII-a și a X-a se pot organiza lecții recapitulative conform următorului tabel:

Pentru continua îmbunătățire a activității organizațiilor sindicale din învățământ

(Urmare din numărul trecut)

Cu privire la munca cultural-educativă

Calitatea activității profesionale a cadrelor didactice este condiționată în primul rând de felul cum acestea își însușesc și aplică, în munca lor, învățătura marxist-leninistă despre natură și despre societatea omenescă.

În acest an școlar, comitetele sindicale raionale și orașenești ale muncitorilor din învățământ, cu sprijinul organelor de partid, au luat măsuri mai eficiente decât în anii precedenți pentru cuprinderea cadrelor didactice în diferite forme ale învățământului politic. În unele din cercurile de învățământ politic constituite de organizațiile sindicale cursurile se desfășoară în condiții bune, reușind să stărnească interesul cadrelor didactice, care participă activ la discuții și seminarii. În alte cercuri, însă, învățământul se desfășoară la un nivel nesatisfăcător.

În unele raioane, ca de exemplu Gura Jiului, Sighet, Vișeu, Vaslui s-au organizat numai câteva cercuri de învățământ politic, care au cuprins un număr mic de cadre didactice.

Unele comitete sindicale raionale nu s-au ocupat în măsura cuvenită de organizarea celor mai potrivite forme de învățământ politic, procedând la înscrierea mecanică a cadrelor didactice în cercurile de învățământ care puteau fi cel mai ușor organizate. Așa se explică frecvența nesatisfăcătoare a cadrelor didactice la activitatea acestor cercuri.

Ceea ce constituie însă cea mai mare lipsă în învățământul politic este dogmatismul, discutarea problemelor în mod abstract, fără legătură cu realitățile construcției societății socialiste în țara noastră. Ce au devenit membrii cercurilor politice din comuna Vința, raionul Arad, de pildă, din expunerile propagandistului lor care pur și simplu citește lecțiile din broșuri, fără să folosească nici un exemplu concret din viața comună, a raionului sau a regiunii respective? Nu e de mirare că în asemenea condiții multe din ședințele cercului politic sînt neinteresante și că membrii cercului le evită. Lupta împotriva dogmatismului, tratarea problemelor în mod diferențiat, ținînd seama de realitățile locale, de nivelul preocupărilor cursanților, trebuie să constituie sarcina principală a organelor sindicale în îmbunătățirea învățământului politic.

Pentru a îmbunătăți în viitor activitatea cercurilor de învățământ politic este necesară o grijă mai mare pentru selecționarea propagandiștilor și pentru pregătirea acestora. Organizațiile sindicale trebuie să controleze felul cum muncesc propagandiștii, să asigure participarea regulată a acestora la pregătirea care se desfășoară în cadrul cabinetelor de partid. Comitetele sindicale trebuie să se îngrijesc să asigure materialul bibliografic necesar celor cuprinși în cercurile de învățământ politic. Comitetele sindicale din Satu Mare și Ploiești au luat, în această privință, o inițiativă bună: au organizat biblioteci mobile ce deservesc în primul rînd pe învățătorii și profesorii școlilor sătești, care înapoi greutăți mai mari în procurarea bibliografiei.

Studiul cadrelor didactice nu poate fi limitat însă numai la materialul bibliografic. El trebuie lărgit prin conferințe care să popularizeze succesele construcției socialiste în țara noastră, precum și politica de pace și colaborare internațională între popoare dusă de către U.R.S.S. și întregul lagăr al socialismului, prin discuții și simpozionoane pe teme din domeniul biologiei, fizicii, filozofiei etc. Asemenea forme nu sînt folosite încă decât rare ori de către comitetele sindicale raionale — și aceasta nu atât din vina lor, cît din lipsa de îndrumare din partea prezidiului C.C. al S.M.I.

Pentru ce în timpul scurt care a mai rămas pînă la închiderea anului de învățământ politic să se lichideze deficiențele care mai pot fi înlăturate, comitetele sindicale raionale au

datoria să în următoarele măsuri: să analizeze situația fiecărui cerc de învățământ politic în parte, să înlesnească procurarea materialului bibliografic necesar cursanților, să mobilizeze propagandiștii pentru a participa regulat la pregătirea în cadrul cabinetelor de partid, să mobilizeze pe toți cursanții pentru a participa cu regularitate la seminariile recapitulative, să se îngrijesc de asigurarea unor condiții cât mai bune pentru studiul lor individual.

Sub îndrumarea organizațiilor de partid, multe organizații sindicale mobilizează cu succes pe membrii lor la o activitate ridicată în cadrul filialelor S.R.S.C., al caselor de cultură și al căminelor culturale. Din mijlocul cadrelor didactice s-au format talenți conferențieri, care răspîndesc cunoștințele științifice în rândurile largi ale oamenilor muncii.

Organele sindicale nu au depus însă toate eforturile pentru folosirea justă a tuturor forțelor sindicatului nostru în scopul culturalizării masei de oameni ai muncii. Este necesar să se sublinieze în legătură cu aceasta că, din păcate, în rîndul cadrelor didactice mai există oameni — cei drept puțini la număr — cu o concepție neștiințifică despre lume. Sindicatul nostru trebuie să-i ajute pe acești oameni, să-i facă să înțeleagă că nu pot fi pedagog, educator, dacă nu însuși nu știu să se orienteze just în problemele fundamentale ale naturii, ale vieții societății omenesci.

În domeniul popularizării cunoștințelor științifice în rîndul oamenilor muncii, organele sindicale au datoria să organizeze pe lingă fiecare comitet raional colective de lectori, recrutați din cei mai buni și capabili membri de sindicat, și să muleze pe toate căile elaborarea de conferințe originale pe teme de popularizare a științei.

Regimul nostru de democrație populară a pus în mințile poporului o bogăție nemăsurată de cărți, reviste, ziare. Membrii sindicatului muncitorilor din învățământ au datoria să dezvolte în rîndurile tineretului dragostea pentru citit, dragostea pentru carte. Pentru ca să-și poată îndeplini însă cît mai bine această sarcină, ei înșiși trebuie să iubească cartea, trebuie să citească cît mai mult.

Este caracteristic pentru mulți membri ai sindicatului nostru tendința de a-și forma biblioteci personale. Cadrele didactice din raioanele Ciompieni, Vișeu, din Delta etc. solicită cu multă insistență ajutorul organelor sindicale locale și chiar al C.C. al S.M.I. în ceea ce privește procurarea cărților. Unele organizații sindicale nu-și preocupese eforturile pentru satisfacerea acestor cerințe. De pildă, comitetele raionale sindicale din Craiova, Vaslui, Birlad, Fălcieni, Focșani, Galați etc. se preocupă de organizarea bibliotecilor mobile cu literatură pedagogică, de specialitate și beletristică. Merită toată lauda inițiativa organizatorului sindical Iosif Bîtu, care a organizat în comuna Sîeu — Odorhei și Lechința, din raionul Belean, „Festivalul cărții”, foarte bine primit de cadrele didactice, ca și de toată populația acestor comune.

Oricît de frumoase ar fi aceste câteva acțiuni, ele sînt însă izolate. Prezidiul C.C. al S.M.I. consideră că problema răspîndirii cărții continuă să scape din atenția organelor sindicale din învățământ. Din această cauză, unele cadre didactice au pierdut deprinderea de a citi cu regularitate, de a studia, de a-și îmbogăți cunoștințele. Bibliotecile, sindicale, ale căminelor culturale și ale caselor de cultură sînt încă prea puțin consultate de membrii sindicatului nostru. La Zalău, de pildă, bibliotecile comitetului sindical raional a stat mult timp închisă. Prea puțini cititori are și biblioteca sindicatului din raionul Băls.

Prezidiul C.C. al S.M.I. cere organelor sindicale să se ocupe stăruitor de crearea unei ambiante favorabile cititului, să popularizeze cărțile în rîndul membrilor de sindicat, să organizeze discuții pe marginea lor, să inițieze întâlniri cu scriitorii, cu oamenii de artă și cultură, să atragă

pe membrii de sindicat în organizațiile de simpozionoane și procese literare.

Organizarea primului concurs al echipelor artistice de amatori ale sindicatului a avut ca rezultat învierea activității artistice. Numai în raionul Gheorghieni se pregătesc pentru concurs 5 coruri mixte, 6 formații de teatru, 7 echipe de dansuri populare, 3 brigăzi artistice de agitație.

Este necesar ca organele sindicale să se preocupe îndeaproape de repertoriile echipelor care intră în concurs.

O mare atenție trebuie să se acorde organizării timpului liber al membrilor de sindicat. Foarte just procedea o serie de comitete sindicale raionale și de instituții care creează posibilități ca membrii de sindicat, împreună cu familiile lor, să poată participa la spectacole, să poată viziona filme, să se odihnească în colectiv, să facă plimbări și scurte excursii, să viziteze expoziții.

O serie de comitete sindicale raionale au organizat colțuri roșii. În consfătuirea s-a vorbit despre activitatea frumoasă pe care o desfășoară colțurile roșii din orașele Craiova, Turda și Rm. Vilcea. Ce atrage pe membrii de sindicat din aceste orașe la activitatea din cadrul colțurilor roșii? În primul rînd faptul că aici se pot asculta conferințe interesante, se organizează audii muzicale, se poate juca șah, se leagă discuții interesante, se primesc consultații pedagogice, au loc întâlniri între învățătorii și profesorii fruntași și celelalte cadre didactice. Aici se desfășoară repetiții de cor, de teatru și multe alte acțiuni interesante și plăcute. Există însă numeroase cluburi și colțuri roșii — ca cele din Tr. Măgurele, Brăila, Tecuci etc. — a căror activitate este neactivă, neinteresantă.

Cît privește activitatea clubului din București, ea este încă sub nivelul posibilităților pe care le oferă Capitala. Acest club este folosit mai puțin ca loc de repetiție pentru diferite formații artistice și foarte puțin ca loc de odihnă, recreere și destindere pentru membrii de sindicat din București.

E necesar ca organele sindicale să ia toate măsurile pentru ca activitatea colțurilor roșii și cluburilor să fie îmbunătățită, așa încît acestea să devină adevărate lăcașuri de cultură, odihnă și destindere.

Mai multă grijă trebuie acordată și activității cu copiii salariaților din învățământ. Activitatea cu copiii nu poate să se rezume numai la trimiterea lor în tabere. Să-i atragem pe copii în cluburi și colțuri roșii, să pregătim aici pentru ei activități interesante, care să contribuie la dezvoltarea lor multă erală.

Prezidiul C.C. al S.M.I. socotește că organizațiile sindicale din învățământ trebuie să se ocupe mai mult de atragerea membrilor de sindicat în activitatea sportivă, creînd pentru aceasta condiții corespunzătoare. Organele sindicale au posibilitatea să dezvolte activitatea turistică, precum și alte sporturi care, prin caracterul lor, sînt mai apropiate de specificul activității cadrelor didactice, ca de pildă șahul, tenis de masă, volei, baschet, handbal etc.

În ultimul timp a avut mare dezvoltare organizarea excursiilor didactice-științifice. E necesar să se tragă atenția organelor sindicale asupra tendinței manifestate de unii membri ai sindicatului nostru de a subaprecia importanța excursiilor pe plan local, raional sau regional și de a socoti excursie numai deplasarea la sute de kilometri.

Organele sindicale trebuie să ia măsuri pentru dezvoltarea culturii fizice și a sportului de masă în rîndul cadrelor didactice, pentru ca cel mai tirziu în anul 1958 să se poată organiza prima sporthiadă a formațiilor sportive ale oamenilor muncii din învățământ.

Să asigurăm cadrelor didactice condiții bune de viață și muncă

Partidul și guvernul au luat în ultimii ani noi măsuri menite să ducă la îmbunătățirea condițiilor de

viață și de muncă ale cadrelor didactice. A fost îmbunătățit sistemul de salarizare, s-au organizat magazine cu vînzare în rate pentru învățătorii și profesori. O dovadă a prețurii pe care o acordă partidul, guvernul și întregul popor muncitorilor cadrelor didactice o constituie instituțiile insignie de „profesor fruntaș” și „învățător fruntaș”, ca și legiferarea „Zilei Învățătorului”.

Organele sindicale din învățământ au datoria de onoare de a se ocupa nelenește de asigurarea celor mai bune condiții de muncă și de viață pentru membrii lor, de înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului în acest domeniu.

În consfătuire s-a vorbit despre abuzurile pe care le fac unele organe locale, unii burocrati în ce privește achitarea la timp a salariilor cadrelor didactice, despre faptul că în unele raioane organizațiile comerciale au intruziv permis cu organizarea magazinelor de vînzare a unor mărfuri în rate, despre faptul că nu se respectă prețurile hotărîte cu privire la acordarea de toturi îndrumările cadrelor didactice din mediul sătesc.

Prezidiul C.C. al S.M.I. consideră că, pe lingă măsurile luate pe plan central, este necesar ca organele sindicale ale muncitorilor din învățământ să intervină pe lingă organele locale competente pentru rezolvarea fiecărui caz în parte.

Din atenția organizațiilor sindicale nu trebuie să scape nici condițiile în care muncesc membrii lor, ca și elevii, în școli. Ele au datoria să vegheze, ca săliile de clasă să fie aerisite, bine încălzite. Căminariile trebuie să ofere învățătorilor și profesorilor condiții de adevărată recreere între lecții.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă o mare importanță are activitatea în domeniul asigurării sociale de stat. Cea mai însemnată preocupare a comitetelor sindicale raionale în acest domeniu trebuie să fie de a veghea la buna gospodărire a fondurilor de asigurări sociale. Sindicatul gospodărește o imensă sumă de bani pusă la dispoziție de către stat. Plata ajutorelor de boală se face prin secțiile de învățământ. Sindicatul trebuie să se simtă răspunzător de felul cum se minuesc aceste sume de către secțiile de învățământ.

De asemenea, organizațiile sindicale nu trebuie să mai tolereze ca diferite ajutoare de boală, maternitate etc. să fie plătite cu întârziere. O mare grijă trebuie acordată măsurilor menite să preîntîmpine îmbolnăvirile. Fondurile prevăzute în planurile de venituri și cheltuieli la acest capitol trebuie folosite în întregime, fără nici un fel de economii. Comitetele sindicale raionale au datoria să asigure vizitarea regulată de către organele sanitare locale a membrilor de sindicat, precum și asistența sanitară a acestora.

Se apropie vacanța de vară. Anul acesta vor pleca să-și petreacă concediul de odihnă în stațiunile balneo-climaterice mult mai mulți membri ai sindicatului nostru decît în anii trecuți. Este necesar ca repartițiile biletelor de odihnă și cură să se facă cu mai multă grijă. În stațiunile de odihnă să fie trimiși în primul rînd acei membri de sindicat care au obținut cele mai bune rezultate în activitatea profesională și obștească. Propunerile pentru trimiterea la odihnă trebuie făcute în organizațiile sindicale de bază, în grupele sindicale.

Prezidiul C.C. al S.M.I. socotește că există cele mai bune condiții pentru ca activitatea organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățământ să se ridice la înălțimea sarcinilor mari pe care le are de rezolvat poporul nostru în elapa construcției socialiste. El este încredințat că activul sindical își va da neprecupătit contribuția pentru continua îmbunătățire a activității organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățământ.

Prietenie trainică între popoarele romîn și german

(Urmare din pag. 1)

atomică trebuie să fie îndreptate spre interzicerea fabricării și folosirii armelor de exterminare în masă. Totodată cele două guverne declară că vor lua toate măsurile necesare pentru apărarea securității și independenței popoarelor lor împotriva oricărui atac. Ele își exprimă hotărîrea de a întări capacitatea de apărare a țărilor lor, de a menține și consolida Tratatul de la Varșovia.

În același timp guvernele R. P. Romine și R. D. Germane consideră că este necesar să se ajungă la un acord în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa și în problema dezarmării. Ele sprijină propunerile constructive făcute de guvernul sovietic în aceste probleme.

Guvernele R. P. Romine și R. D. Germane și partidele marxist-leniniste ale clasei muncitoare din țările noastre consideră că o Germanie unită, pașnică și democratică poate fi realizată numai în condițiile ieșirii Germaniei occidentale din N.A.T.O. și lichidării militarismului german, prin lupta clasei muncitoare și a poporului

german. Temelia puternică a luptei poporului german pentru rezolvarea pașnică a reunificării Germaniei o constituie R. D. Germană, stat al muncitorilor și țăranilor. Orice încercare a imperialismilor de a ataca R. D. Germană se va izbi de rezistența hotărîtă a întregului lagăr socialist.

Guvernele țărilor noastre, profund atașate cauzei păcii, vor continua să depună eforturi pentru îmbunătățirea situației internaționale. Ele consideră că în prezent, după eșecul agresiunii anglo-franco-israeliene împotriva Egiptului și după zdrobirea complottului contra-revoluționar din Ungaria, există posibilități pentru o anumită desîntîndere în relațiile internaționale în interesul păcii și securității tuturor popoarelor.

Un loc important în cadrul tratativelor l-a ocupat problema colaborării multilaterale între statele noastre. Constatîndu-se că relațiile de colaborare și ajutor reciproc între R.P.R. și R.D.G. s-au dezvoltat în interesul ambelor popoare, s-a ajuns la înțelegerea să se lărgască colaborarea economică, tehnico-științifică, culturală, în domeniul învățămîntului etc. între țările

noastre. S-a convenit să se încheie un acord comercial de lungă durată pentru perioada 1958-1960. O atenție deosebită se va acorda colaborării în domeniul industriei chimice în care ambele state au bază de materii prime și posibilități favorabile de dezvoltare. Este ușor de înțeles că această colaborare multilaterală va contribui la dezvoltarea continuă a economiei celor două state în interesul popoarelor noastre care consunesc socialismul.

Poporul român, care a urmărit cu viu și interes viața delegației guvernamentale și de partid a țării noastre în R. D. Germană, a luat cunoștință cu o deosebită bucurie de rodnicele rezultate ale tratativelor. Oamenii muncii din țara noastră își exprimă hotărîrea de a lupta din toate puterile pentru a da viață tuturor măsurilor preconizate în cele două declarații comune semnate la Berlin. Poporul nostru știu bine că înlăuntrul nostru și a prietenilor și colaboraților frațrești dintre R. P. Romina și R. D. Germană constituie o însemnată contribuție la întărirea puternicului lagăr al păcii și socialismului.

Se dezvoltă învățămîntul și cultura în R. D. Germană

Pentru educarea unui tineret sănătos și fericit

„Dorim să educăm copil sănătos și fericit!” — aceasta a fost tema unei conferințe asupra educației preșcolare, care a avut loc de mult la Leipzig.

La conferință, care a fost organizată de Ministerul Învățămîntului al R.D. Germane, a luat cuvîntul Fritz Lange, ministrul învățămîntului, care a prezentat un raport consacrat sarcinilor și problemelor educației preșcolare. Analizînd dezvoltarea educației preșcolare în R.D. Germană, raportul a arătat că numărul grădinițelor de copii și al creșelor a surs în R.D. Germană de la 2.000, cite erau în 1947, la 9.780 în anul 1955.

S-a pus un accent deosebit pe rolul grădinițelor de copii ca centre de educare a copiilor de 3-6 ani, arătîndu-se că acest lucru trebuie să-i învețe pe copii să se joace împreună, să se ajute unul pe altul, să se îngrijească unul de altul, să aibă locurile lor într-un colectiv și să acționeze în numele colectivului.

Formarea personalității, care începe în grădinițele de copii, depinde în mare măsură de atmosfera care domnește acolo, a subliniat raportul. Atmosfera adecvată în grădinițele de copii este obținută nu numai prin curățenia exterioră a camerelor, cî în primul rînd prin relațiile juste existente între educatori și copii, prin răbdare, prin înțelegerea mentalității copiilor, precum și prin relații bune cu părinții copiilor. O zi în grădinița de copii trebuie să fie caracterizată prin liniște și echilibru, fără a deveni rigidă sau plictisitoare. Imaginția copiilor nu trebuie să fie încercată cu mari „proiecte”, chiar dacă acestea sînt bine întocmite din punct de vedere pedagogic. Ea trebuie să ogîndească fericirea unei zile în grădinița de copii — a spus în încheiere raportorul.

Un nou locaș al științei înaintate

În prezent, la Institutul tehnicofizic de pe lingă Universitatea „Friedrich Schiller” din Iena se lucrează la construirea unei săli pentru experimente în domeniul fizicii nucleare. Amenajarea acestuia va fi terminată în cursul anului curent. Materialele necesare au fost puse la dispoziție în cea mai mare parte de firmele din R. D. Germană. Sala seamănă cu un clopot uriaș. Experimentele de fizică nucleară vor fi efectuate într-o celulă protejată cu ajutorul perilor din beton armat. Pe lingă aceasta, oamenii de știință dispun și de alte camere pentru experimente și laboratoare.

Din viața culturală a satelor

Comuna Spora este o așezare de mineri la exploatarea de cărbune brun Zeitz — Meuselwitz. Aceasta comună s-a înființat un ansamblu de muzică populară. În luna Ianuarie comisia culturală a înlocuit planul de muncă pe anul 1957, care a devenit o parte integrantă din planul de muncă al comunei. Aceasta impune obligații celor ce participă la activitatea culturală și asigură sprijinul organelor locale ale puterii. Programul de muncă se compune din trei părți: 1) conferințe; 2) manifestări culturale cu caracter distractiv; 3) planul pentru sprijinirea tineretului și dezvoltarea sporturilor. Se fiu conferințe însoțite de protecții, conferințe literare, precum și conferințe științifice organizate de către Societatea pentru răspîndirea cunoștințelor științifice.

Burse pentru studenți

Suma totală a burselor acordate de stat studenților din universități și institutele de învățămînt superior din R.D. Germană s-a triplă aproape față de anul 1952. În timp ce în 1952 a fost cheltuit în acest scop suma de 55.200.000 mărci, în 1956 această sumă s-a ridicat la 152.000.000 mărci. În ultimii patru ani s-au cheltuit în total 508.000.000 mărci. Bugetele celor șase universități din R.D. Germană și al Institutului tehnic din Dresda au crescut din 1952 și pînă în 1956 la aproximativ 2.000.000.000 mărci.

La aniversarea a 10 ani de la apariția „Cravatei Roșii”

Impreună cu toți cititorii și colaboratorii ei, revista „Cravata Roșie” a sărbătorit împlinirea a 10 ani de la apariția sa.

Millînd, la început sub titulul „Lăcurici”, apoi cu actuala ei denumire, pentru educația comunistă a pionierilor și școlărilor, revista a obținut în acești 10 ani succese remarcabile. Ea a luptat pentru reflectarea cît mai bogată a realității din școlile noastre, înfățișînd aspecte din viața elevilor, contribuînd la educarea lor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei

pentru patrie, pentru partidul clasei muncitoare; pentru pace.

Materialele publicate în paginile revistei, la a cărei redacție au participat numeroși scriitori și pictori înzestrați, au contribuit într-o măsură însemnată la îmbogățirea literaturii și artei plastice adresate copiilor. Trimișînd un cald salut tovarășesc revistei „Cravata Roșie” la cea de a 10-a aniversare, îi urăm să obțină noi succese, să ridice tot mai mult nivelul artistic și educativ al materialelor, pentru a aduce un aport tot mai larg la educarea comunistă a copiilor.

Suprîncercarea elevilor văzută de CORNELIU DAN

BIBLIOGRAFIE

- BELETRISTICA
- ALEXANDRE DUMAS: Lăleaș negră, Ed. tineretului.
- A.S. PUȘKIN: Poeme, Ed. Cartea rusă
- VOLTAIRE: Opere alese, Colectia „Clasici literari universale” E.S.P.L.A.
- C. NEGRUZZI: Opere alese, Colectia „Biblioteca pentru toți”, E.S.P.L.A.
- LITERATURA PENTRU ȘCOLARI ȘI TINERET
- F. ADERCA: Amiralul oceanului Cristofor Columb, Colectia „Cutezătorii”, Ed. tineretului.
- VALERIA BICOULESI: Zi cu soare, Ed. tineretului.